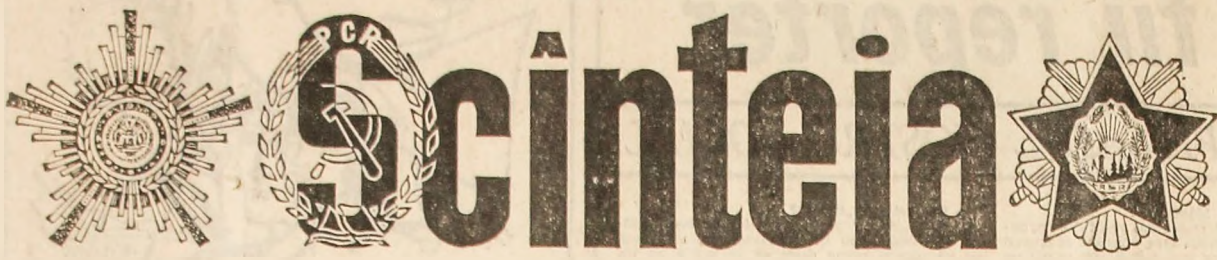

1 MAI AL MUNCII, AL LUPTEI, AL BUCURIEI

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLII Nr. 9495

Marți 1 Mai 1973

8 PAGINI — 40 BANI

Întreaga țară sărbătorește
ziua solidarității
internaționale
a celor ce muncesc

TRĂIASCĂ SOCIALISMUL!

1 MAI — ZIUA MUNCII

De aproape opt decenți și jumătate, din anul în care s-a înscris cu roșul țerfei în calendare primul 1 Mai muncitoresc, sute și sute de milioane de oameni din toate continentele, din toate țările, fărâșorii și mîntuitorii uneltelor care clădesc istoria și civilizația modernă, își afirmă în această zi solidaritatea frățească în lupta pentru pace, democrație și un trai mai bun. Un adevăr înalt le încununază sărbătoarea: conștiința răspunderii înalte pentru destinele propriului popor, conștiința unității intereselor fundamentale și a frăției de clasă. E adevărul celui mai revoluționar forțe a contemporaneității, al clasei care luptă pentru înnoirea din temelii a lumii.

La noi, de la un capăt la celălalt al țării, poporul întreg — stăpîni al uneltelor cu care munceste și stăpîn al muncii sale — întîmpină marea sărbătoare cu hotărîrea neclintită de a înainta cu pași și mai repezi, sub conducerea încercată a Partidului Comunist Român, pe drumul revoluției socialiste, spre viitorul comunist.

Anotimp al marilor declanșări de energie, primăvara 1973 dobindește pentru noi o semnificație și o dimensiune aparte, întrucît se află sub semnul voinței întregii noastre națiuni, angajată, ca un singur om, să cucerească încă din acest an o poziție hotărîtoare în bătălia pentru îndeplinirea cincinalului înainte de termen.

Temp de peste un sfert de veac de construcție socialistă ne-am dăruit muncii cu întreaga ființă și energie — și an de an lara o urcat pe scara progresului. Cu o energie sporită s-a dăruit poporul întreg muncii în acest an de cumpănă al cincinalului; din zeci și zeci de mari unități industriale, din institute de cercetări și de pe șantiere, de pretutindeni unde se naște țaria economică a țării au fîșnit scinteietoare chemări la întrecere. La rîndul ei, tîrîșimea munceste cu sîrguință pentru a spori rodul agriculturii. Azi, cînd omagiem munca, valoarea supremă a omenirii, clasa noastră muncitoare, întreaga suflare a țării are pentru ce să fie mîndră: pentru continua sporire a ritmurilor dezvoltării producției materiale, cit și pentru substanțialele ei înnoiri; pentru morile obiective de investiții, multe dintre ele intrate în funcțiune înainte de termen; pentru altele și altele altele marele realizări, care întregesc și înfrumusețază peisajul maiestuos al țării. Insemnele de înaltă cinștire acordate zilele trecute organizațiilor de partid județene și colectivelor din întreprinderile frunțate în întrecerea pentru îndeplinirea planului de stat și a angajamentelor pe anul 1972 sînt nu numai o nouă expresie a prețurii muncii în societatea noastră, nu numai acte de omagiu, ci și izvor de încredere în forțele noastre, îndemnat vibrat la continuă autodepășire.

Sărbătoarea muncii din acest an ne găsește, tot-

odată, concentrați asupra înfăptuirii obiectivelor și sarcinilor stabilite de Congresul al X-lea și Conferința Națională în domeniul perfecționării conducerii vieții sociale, pe toate planurile. Este o cauză a întregului popor, căci pentru ca economia să poată înainta cu pași mereu mai repezi, pentru ca bunăstarea să crească mai rapid, fiecare dintre noi este chemat să dea societății muncă pe măsura pregătirii și capacității sale, acolo unde aportul său este cel mai necesar și mai util — cu alte cuvinte, unde munca sa poate fructifica deplin. Și tot pentru ca munca să fie pretutindeni cit mai rodnică, sîntem chemați să ducem o neobosită luptă pentru realizarea unei conduceri dinamice, suple și mobile, pentru a înfrînge oriunde birocratismul sau rutina, a înlătura tot ceea ce ne-ar putea încetini mersul înainte.

Sărbătorim Ziua muncii în climatul afirmării tot mai puternice a trăsăturilor moralei comuniste; suflul regenerat al plenarei din noiembrie 1971 catalizează energiile în marea operă — cea mai complexă, dar și cea mai nobilă, mai însuflețitoare pe care o întreprinde partidul — formarea omului nou, caracterizat printr-o înaltă conștință revoluționară, hotărîi să organizeze viața în deplină concordanță cu normele eticii și echității socialiste. Cînd în urmă cu aproape două luni tovarășul Nicolae Ceaușescu roștea în fața partidului și țării înteleptele și dinamizatoarele cuvinte: „Nici muncă fără piine, nici piine fără muncă”, el dădea glas unui principiu introdus tot mai hotărît în atmosfera noastră socială, fără de care nu pot fi concepute etica și echitatea socialistă: munca este așezată în România socialistă pe piedestalul celui mai înalt filu de mîndrie, de noblete. Este îndatorirea noastră față de patrie, față de viitorime, este principul nostru răspuns, faptic, concret, la obligația de a contribui la strălucirea mereu mai puternică a socialismului în lume.

„Mai la lupta cea mare!” Intonăm acest cîntec încă din vremea cînd a fost abia dăruit umanității. El a devenit cîntecul cauzei noastre, al ne-a legal cu lupta tuturor celor ce muncesc. Spiritul internaționalist, solidaritatea frățească cu toți cei ce luptă împotriva exploatării și înrobirii au la noi vechi tradiții, sînt asemenea unor save viii, care au sporit aflurul de forțe în trunchiul din ce în ce mai puternic al mișcării revoluționare. Ele se afirmă astăzi plenar în relațiile de căldă și indestructibilă prietenie ale poporului român cu popoarele tuturor țărilor socialiste, cu toate forțele păcii și socialismului, cu toți cei ce luptă pe baricadele progresului social, ale libertății și democrației, împotriva imperialismului și neocolonialismului, pentru pacea și libertatea tuturor popoarelor, pentru destindere și colaborare internațională.

Cu asemenea gînduri, inspirate de încrederea nemărginită în partid, în conducerea sa, cu sentimentul frainic al frăției internaționaliste, pășesc mai departe, în anul hotărît al cincinalului, cei 20 milioane de cetățeni ai României noi, pe sub arcul de triumf al zilei de 1 Mai.

Desen de AL BARTOȘ

Și muncă, și flori, și încredere

„Columna simplă, sonoră și dreaptă”. Și steaguri roșii. Și muncă. Și flori. Și încredere. Mai ales încredere. O nesfîrșită pădure de colonne ale încrederii nestrămătate, simple, sonore și drepte. Această este imaginea pe care mi-o aduce pe retină cea mai frumoasă dintre sărbătorile omului, sărbătoarea veșnicei tinereți, a muncii și a înfrățirii proletare.

Mă gîndesc la cei care visau acum cinci sferturi de veac, în focul celei dintîi primăveri a omenirii, la ziua de miine a țării lor; ce le-ar sugera prezentul nostru, această izbîndire a celor mai înaripate vise nutrite cîndva? Ce ar cugeta un Bălcescu pe care îl simțim acum printre noi, ce versuri ar cînta Eminescu, cum și-ar descrie Vlahuță noua lui „România pitorească”? Un popor întreg a jăcut demult legămint necîntit întru respectarea credințelor lor și întru izbîndirea viselor lor. Ale lor, ale tuturor patrioților, ale tuturor luptătorilor revoluționari din istoria țării. Și le-a înfăptuit. An de an, cu ardoare, cu abnegație, cu jertfe și sacrificii, cu bucurii și năzuințe, dar mai ales cu încredere și cu țaria nepotolitel lupte duse de trei decenii, de cînd sărbătoarea muncii pe meșagurile românești a devenit, cu adevărat, sărbătoare pentru o întreagă nație muncitoare.

Și nu ne oprim aici. Căci, la rîndul nostru, avem visele noastre, și mai înaripate, și mai cutezătoare decît visele înaintașilor. An de an, cu aceeași ardoare, abnegație și încredere, vom înălța și mai mult și vom înmulți columnele simple, sonore și drepte ale viitorului. Ne știm traiectoria, ea este luminată de forul nestins al partidului și calea ei duce spre culmi.

Încerc de fiecare dată în pragul acestei mereu noi și mereu neasemuite sărbători, cînd țara toată e o grădină cuprinsă de o nesfîrșită explozie florală, să-mi reprezint imaginea României socialiste ca o sinteză a tot ceea ce vîd de-a lungul și de-a latul ei, străbătîndu-i necontenit drumurile. Și încerc să suprapun peste noul chip al țării, imaginile visate cîndva, cu ani în urmă. Așa primăvara a lui 1948 cînd, la un veac de la revoluția din Țările Române, se apropia cu pași repezi ceasul marilor preluări, și cînd visele îșineau din fașă, ca prunci cărora le sosise timpul de umblat, și începeam să schimbăm verbul a năzului cu a înfăptului. Sînt 25 de ani de atunci, a mai trecut un sfert de secol peste veacul marilor și „utopicelor” vise din primăvara omenirii, și realizările poporului din aceste două decenii și jumătate ne dau țaria plină de certitudine de a afirma că, într-un viitor apropiat, România se va înscrie progresiv printre țările cele mai dezvoltate ale lumii.

Grăbim acum viitorul pentru a ne pregăti o zi de miine a plentudinilor. Il grăbim pentru a reduce și a anula handicapul de la care am pornit față de țările dezvoltate din punct de vedere economic, tehnic, științific. Avem, pentru aceasta, temeiuri ferme: unitatea moral-politică a întregii națiuni în jurul Partidului Comunist Român, conștiința revoluționară, legitime eticii și ale echității socialiste, responsabilitatea față de toate perspectivele noi ce se deschid țării, angajarea fermă a unui întreg popor pe calea trasată de partid.

Trăim acum o primăvară a exigențelor superioare, a perfecționării muncii și a organizării ei în toate ramurile de activitate, pentru ca întregul potențial uman și material al țării să poată contribui cu un randament sporit la înfăptuirea marilor obiective propuse de partid. Sub explozia florală a primăverii românești grăbim viitorul țării pentru a ne scurta drumul pînă la el. Acest viitor nu mai este un vis îndepărtat, ci un summum de obiective științifice stabile care, o dată atinse, vor desăvîrși saltul calitativ în propășirea României, marcînd o nouă și definitivă etapă în istoria de două ori milenară a poporului român, contribuția noastră internaționalistă la victoria socialismului și comunismului în lumea întreagă.

Toate florile acestei primăveri — sărbătorii veșnicei tinereți a omenirii muncitoare Țara întregă înalță columne simple, sonore și drepte, columnele încrederii, mărturie neasemuite ale unui timp fără asemănare.

Ioan GRIGORESCU

Mihai BENIUC

Sub steagul țării

Leșiți cu cîte-un ram de liliac,
Voi toți care veniți din neam sărac,
Leșiți cu flamuri roșii cum e focul,
Să ne suridă tuturor norocul.

A voastră-i țara. ape, munte, șes,
S-o seamănăm, să fie de cules,
A voastră-i de la mare pin-la munte
Și-așa e drept ca voi să fiți în frunte.

Așa e drept, ca rodul muncii tot
La voi să stea pe masă ori în pod,
Să curgă pentru toți belșugul muncii
Să fie veseli toți, să crească pruncii.

Tu, luminată zi de Mai întii,
Fii pentru noi avinturi căpătii,
Pe drumul tot mai falniciei istorii
Sub steagul țării noastre greu de glorii.

Virgil TEODORESCU

Stindardul care-nvăluie Pămîntul

Pămîntul negru e un roșu soare
Rotindu-se pe-orbitele lui grele,
Și sub lumina picurînd din stele,
E roșie a omului sudoare.

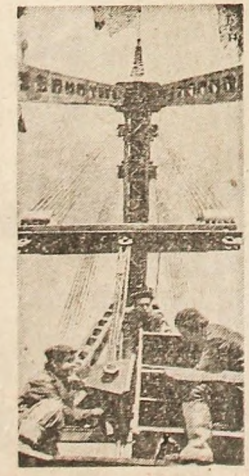
Culoarea libertății și-a falnicelor
fapte,
Stindardul care-nvăluie pămîntul.

Sublim efort al luptelor finale,
Ocean care alungă epavele la mal,
Si drum peste planetă, transversal,
Spre cele patru puncte cardinale.

Culoare care-și spune printre culori
cuvîntul,
Ca revărsarea zorilor în noapte,

LA POSTURILE DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE

ASTĂZI, MARTI, ÎN JURUL OREI 10,00, POSTURILE NOASTRE DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE VOR TRANSMITE DIRECT, DE LA STADIUNUL REPUBLICII DIN CAPITALĂ, ADUNAREA POPULARĂ ORGANIZATĂ CU PRILEJUL SĂRBĂTORIRII ZILEI DE 1 MAI, ZIUA SOLIDARITĂȚII INTERNAȚIONALE A CELOR CE MUNCESC.

● Un om nu iese la pensie în ziua sorocită, pentru a redeveni... tinăr. În același timp, un tinăr are toate motivele să încurce zilele săp-tămînii. Cumva, și unul și altul, nu pun preț pe timp? Vom vedea... ● Pînă atunci însă reporterul va mai așista, pentru dv., stimati cititori, la o cursă contracronometru, unde 230 de oameni vor purta pe brațe... 180 de mașini ● În împrejurări, poate neobișnuite, oameni obișnuirii acționează firesc, afirmîndu-și spiritul lor revoluționar, dăruirea și abnegația comunistă ● Dar, mai pe larg, puteți citi despre toate acestea în grupajul

„Oameni între oameni”
din paginile III—IV.
● Al o mie nouă sute nouăzeci și patruilea a fost să fie o o mie nouă sute nouăzeci și

patra... ● „Conflict” la „Mobila” ● Un interviu în pofida interdicțiilor părintești... ● Reportajul de la pagina a II-a cuprinde secvențe emoționante de viață, realizînd un adevărat tur de orizont asupra unor transformări fundamentale petrecute sub ochii noștri, în anii noștri și de aceea atît de aproape de inima noastră.

● În pagina a III-a rubrica:
„AVANPOST ÎN CINCINAL”
● În pagina a V-a — amintiri și documente — o semnificativă retrospectivă istorică ce ilustrează prin fapte și date concrete

NEDEZMÎNȚITA SOLIDARITATE INTERNAȚIONALISTĂ

a clasei muncitoare din România. Continuitatea acestei tradiții se manifestă de-a lungul a peste 100 de ani, din zorii mișcării muncitorești, pînă la bogata și unanim apreciată activitate a partidului în zilele noastre.

● Oameni cu bucuriile și aspirațiile lor, din 17 orașe ale lumii și 25 de state... Zona geografice diferite... ● Oameni ai muncii de pretutindeni, către care, în acest întii de Mai și-ntotdeauna, se îndreaptă gîndurile noastre de solidaritate internațională

„Orizont muncitoresc '73”

de la pagina a VIII-a — o călătorie pe planeta noastră, o explorare a realităților politice și sociale.

Pentru a întâlni asemenea fapte, nu este nevoie să fii reporter

EPISOADE OBIȘNUITE, CARE REFLECTĂ PEISAJUL NOSTRU SOCIAL

Sint fapte, situații de viață pe care reporterul le caută cu asiduitate. Aleargă, cercetează minuțios, le descoperă după lungi investigații. Altele, în schimb, îi ies singure în cale. Așa cum ne întâmpină pe fiecare — pe stradă, la locul de muncă, în colțul nostru de sat sau oraș. Episoade „de toate zilele”, în care se reflectă nu întâmplări și situații extraordinare, ci firescul peisajului nostru social: năzuințe, bucurii, strădanii și împliniri omenești. Situații în care personajele ar putea fi, oricând, altele. Altele zeci, sute, mii.

Vă propunem, așadar, o scriere de fapte în care, probabil, vă veți putea recunoaște — dumneavoastră, familia, prietenii. Nu simțim unora nevoie să meditam tocmai asupra lucrurilor ce ne par, în ritmul viu al vieții, alite de cunoscute?

Ecuații

- Ce mai faci?
- De unde mă știți?
- De la admirație. Nu e puțin lucru să intri la facultate cu media 9,72. În vara lui '72, o anumită listă te situa pe primul loc și „amănuntul” nu putea scăpa curiozității reportericești. Cum?
- Sesiunea din vară e la dol past. A trecut acomodarea, a trecut sesiunea din iarnă...
- Interesant?
- Da, doi de 9 și un 10, dar se putea și mai bine.
- Burele?
- Da. Și câminist.
- Fastidios?
- Matematică.
- Ultima lectură?
- „Poveste de dragoste”...
- Și în viață?

Răspunsul n-a fost așa de „matematic” dar pe care să îl în viață — cu aceeași „poveste”. Dar nu e simplu. La 20 de ani ecuația asta e uneori complicată.

— Constantin Cițgan, student la Institutul Politehnic din Galați. Facultatea de mecanică, anul unu. Funcționar din Urziceni, se pregătește să devină constructor de nave. Face parte din grupa 112, recunoscută ca una dintre cele mai omogene din Institut: din 28 de studenți, 24 au terminat sesiunea din iarnă cu integralitate. Normal. Toate condițiile pentru a te dedica exclusiv învățării sunt asigurate: burse — și la Facultatea de mecanică din Galați, mai mult de jumătate din studenții din burse — cămine confortabile, cantină. (Pe întreaga țară, 65.000 de studenți locuiesc în cămine, aproximativ 60.000 servesc masa la cantine, iar 63 la cură alină burserii). Materializare firească a preocupărilor permanente a partidului și statului pentru viața și activitatea tineretului studios.

„Conflict” la „Mobila”

Pe scarile care urcă la întreprinderea bucurăsteană de mobilă navalea în ziua aceea crîmpe de fraze, răpăditul sacadat al mașinilor de scris, iritatul student al slotului telefonic. La „aprovizionare”, cineva se da de ceasul mortii.

— Inseamnă că mi-ai distrus! Ce vrei, omule, să fac cu 8 mil? Inseamnă că nu ești informativ din ziare. Nu 8 mil, 20.000 de sifoniere îți trebuie. 30.000... Dă-mi-le pe toate! Dă-mi toată producția!

O clipă mai trziu directorul întreprinderii scria pentru noi câteva informații:

— Nu cumpără mobilă nouă numai cel 15-17 mil de cețajeni ai Casănoasă, care se mută anul în case noi. O multime de oameni cumpără! Imaginați-vă că în fiecare an manipulăm mobilă în valoare de o jumătate de miliard de lei! Ne dau bătaie de cap diversificarea, sondarea gustului public, cunoașterea dimensiunilor și formelor locuințelor proaspăt construite. Pe urmă: modernizarea magazinelor, organizarea expozițiilor, reamplasarea depozitelor.

— Ne-am grăbit spre ieșire. Nu e frumos să îți prea mult de vorbă un om atât de ocupat. Când am trecut prin faza „aprovizionării”, discuția telefonică era pe sfârșite. Omul care adieauri se dădea de ceasul mortii revenise la viață:

— Așa, dragă, zice el, așa. Stăm cu cap până la urmă ne împacă!

Costumul „la patru ace”

și sudura pe verticală...

— Parashiv Custura, un tânăr zvelt cu ochii scilpind de interes și curiozitate, de felul lui din comuna Cazasa, mai are puțin și împlinescete 18 ani. Dar de 8 luni de când începe să sudure în secția construcțiilor metalice a Uzinei de uzină grea „Progresul” Brăila, se scotoțește deja „un om pe picioarele lui”. Așa, în trecut, îl zgîndărim cu o întrebare care-l întoarce înapoi, la data întării în uzină:

— Mai știți ce-al făcut cu primul salariu?

Zîmbesc:

— Am luat piteul și m-am dus glont cu el acasă. Ba, să nu mint, am făcut un ocol și pe la „Alimentara” să luu ceva ca să cinstim evenimentul. Știu, trate-mei e strungar la șantiere naval. Parcă se bucura mai tare ca mine. Dar încolo, nu m-am atins de piteu...

— Pe urmă?

— El, a doua zi ne-am dus să-mi comand un

costum. La un centru de comandă, ca să-mi vină „turnat”. Verde cu dungi.

— Ce-ți mai place în afară de meserie?

— Mulle. Mă interesează viața politică, să aflu ce fac oamenii din alte locuri ale țării... la așa, mai particular, muzica ușoară. De exemplu, „Noaptea de cafea”.

— Ce planuri ai?

— Să mă însor și să mă duc să luu o diplomă de meșterul la sudură pe verticală. Și să dau examen la școală...

— Parashiv Custura, un tânăr ca atîția alții, proaspăt intrat în marea școală a muncii. Unul din cei aproape 900 de tineri anajați în ultimele 12 luni în uzina brăileană; unul din cei peste 4.200 de tineri care au gustat, în această perioadă, satisfacțiile primului salariu. La scara întregii țări, unul din cei peste 100.000 de tineri absolvenți ai învățămîntului profesional (care a mai scoti și pe cei din liceele industriale, școlii postliceale și învățămîntului superior etc.) care s-au „incadrat”.

Altminteri, un tânăr ca oricare altul. Îl plac sudura, costumele în dungă făcute „pe comandă” și... „Noaptea de cafea”.

Amintirile unui tânăr medic de țară

Satul Lăpugiu de Jos din Munții Apuseni. În vara anului trecut relatam de aici despre construcția unui nou dispensar medical. Discutam cu tânărul doctor Horst Rotching — unul din cei peste 750 medici care veghează acum la sănătatea populației din județul Hunedoara. Medicul intră în câteva detalii:

— Avem acum un local sănătos, luminos, cu două cabinete de consultații — unul pentru adulți, celălalt pentru copii — și de tratament, de așteptare, aparatură corespunzătoare cerințelor.

— Cazuri dificile?

— Multe. Îmi amintesc de bătrîna Eva Pădurean, în vîrstă de 75 de ani, din satul Lăpugiu, de Sus. A venit la noi cu o hernie încercerată. Caz de urgență! Orice oră de întârziere ar fi fost fatală. I-am dat primul ajutor — destul de pretentios — și am trimis-o imediat cu salvarea la spitalul din Iliu, unde a fost supus unei intervenții chirurgicale. Acum bătrîna își vede de treburile acasă, iar familia nu mai conținește cu multumiri. Citiți oameni mureau înainte vreme cu zile!

În trecut, și în această parte a țării asistența medicală era aproape inexistentă. Acum dispensarul policlinic, spitalul sint prezente obișnuite în comuna județului. Un medic revine la 699 locuitori față de circa 3.000 locuitori în 1947, numărul spitalelor s-a dublat, iar capacitatea lor a crescut de 4 ori. Numai în anul precedent s-au cheltuit pentru sănătatea populației din județ peste 200 milioane de lei, iar în anul 1973 aceste fonduri sint mai mari cu 10-12 la sută...

Interviu cu Gigel

din Mănăștur

— Pe mine mă cheamă Semenescu Gheorghe și îmi zice-Gigel. Am un frățior mai mic care este la grădiniță. Eu sint în clasa I, am 7 ani și am mai mulți de 10 decit de 9.

— La ce școală înveți?

— Școala mea este mare și frumoasă și știu să mă duc singur la școală, că este imediat după blocul care se vede în față. Nici cînd plouă nu mi-e frică să mă duc singur ca, uite, mi-am scos singur doi dinți și nici n-am plîns...

— În data de 5 septembrie anul trecut, ziarul nostru informează despre apropiata dare în folosință a primelor școli generale din noul cartier Mănăștur al municipiului Cluj. Pe 15 septembrie, în prima zi de școală, 502 dintre cei mai tineri locuitori ai celor peste 1.000 de apartamente nou construite în acest cartier au pășit pragul noii școli. Printre ei, și cei 92 de boboci dintr-o Li. S-au rezervat trei din cele 24 de săli de clasă luminoase și spațioase care încă mai miroseau a vopsea și a zugrăveală proaspătă: două clase cu limba de predare română și una — maghiară. Răsfoim catalogele, celor mai mici școlari: după două trimestre, media notelor saltă peste 8, deși media de... vîrstă este de numai... 7 ani.

Dar să revenim la discuția cu Gigel, micul nostru ghid, unul dintre cei 92 de elevi dintr-o Li:

— Stat demult în Mănăștur?

— Nu. Numai anul trecut am venit din cartierul Gheorgheni. Mămică mea lucrează la trustul de construcții și tăicu' la C.F.R. Și am primit un apartament mai mare. Că dincolo nu aveam decit o cameră. Nene, 'mama nu locuiește în cartier? Nu?

— Trage cu ochiul către colțul blocului în care locuiește, apoi, zîmbind:

— Gata, mă duc. Sîu, bunicu' mi-a zis să nu intru în vorbă cu oamenii pe care nu-i cunosc. La revedere.

— La revedere, și mult succes în noul trimestru!

— Ne-a mai făcut un semn cu mina. I-am răspuns, gîndindu-ne la numărul mare de Nicușori și Henue de vîrstă lui, care ne-ar fi putut vorbi la fel ca Gigel din Mănăștur.

Ilustrate pe adresa C.A.P.

„Vă transmit multă sănătate din Călmănești. Stațiunea e minunată. Nici nu mă așteptam să fim primiți atît de bine. Cum am putut face, o să vă potestec în amănunt la întoarcere”.

Am reprodus aceste rînduri de pe o ilustrată trimisă de un cooperator Elena Borez din comuna Hemocis, județul Bacău.

— Iată-ne, acum, ascultînd-o pe Elena Borez depănuindu-și impresiile:

— Sufăr de reumatism. Altdată, noi, tărîni, ne oblojeam boala asta doar cu gaz. Leacul ăsta-l aveam la îndemînă și nici nu știam altul. Dar iată că trăirăm și ziua cînd sintem trimși la băi. Văstile Opris, electrician la sat, cu sulele. Cei din stațiune ne-au primit bine, s-au străduit să ne simțim cît mai bine. Și ne-am simțit. Eu cum am ajuns, m-au și consultat mai mulți doctori și mi-au spus ce tratament să fac. La fel s-a întimplat cu toți care erau veniți la tratament. Apoi doctorii se lîneau de capul nostru să ne lînem de celălalt apur de ei că tot spre binele nostru era. Măi în toate zilele am avut filme ori serbări, ascultam muzică. Ce mai, nu mi s-a urit nici de fel. Am avut parte de mincare bună și-am stat într-o vilă. „Oltul” îi zicea. Frumoasă casă. D-apoi înaintu 7! Covoare, studouri, mobilă frumoasă, apă caldă. Stăteam într-o cameră cu Tatiana, bui noii Vasile Alister. Am trimis vederi, cîșă lui Marloara Simulescu, o prietenă de-a mea, și la Inginerul șef de la noi de la C.A.P. Tatiana a scris vreo 20 de vederi. Să știe tot satul cum e în stațiune.

— A făcut bine Tatiana. Dar pentru „cei de acasă” stațiunea de odihnă nu mai sint demult o nove. Anul trecut au fost trimși la tratament în diferite stațiuni balneo-climaterice peste 50.000 de țărîni cooperatori, iar anul acesta vor merge la mare sau la munte aproape 52.000. Dacă toți vor trimite vederi ca Tatiana!

Ea 18, el — 24...

— Să fie într-un ceas bun!

— Fericire!

— Casă de plătrat!

— Să faceți copil, că altfel casa vă e ca și pustie.

Urările de fericire și staturile prietenești curg din toate părțile.

— Ne aflăm în salonul de oficiere a căsătorilor din Sibiu. În perioada mai '72 — aprilie '73, aici s-au întemțat 1.426 de familii. Acum a venit rîndul tinerilor Maria Golea, muncitoare la „Drapelul roșu” și Vasile Opris, electrician la „Steaua roșie”. Ea are 18 ani, el 24.

— Tu, fatucă dragă, să știți că nevasta trebuie să-și asculte bărbatul, glumeste mirele.

— Legea zice că și bărbatul trebuie să-și asculte nevasta.

— Ați văz't? A și început cu egalitatea — zice mirele prietenilor din primă.

— Hohote de ris. Buna dispoziție domnește peste tot. Ne apropiem de noua familie, îi urăm fericire și ne interesăm de proiecte.

— Un fecior — spune cineva — nu știm dacă mirele sau unul dintre socri.

Sintem invitați la un pahar de „ghîners” în casa lor. Ne scuțam, cu regret. Eram călători și călătorului.

Părinți fericiți

și un portar păcălit

Luni, 23 aprilie a.c. Zi obișnuită dintr-o săptămînă obișnuită de lucru.

— Numa' o fîrică, tovarășe dragă...

— Ieri a fost zi de vizită. Azi nu e. Așa scrie în instrucțiuni.

— Nu-ți spuseli că ieri nu putu să vin? Acuma însă-mă-l Mi-a născut nevasta, n-are copilul nume.

— Depășim scena dialogului de mai sus și intrăm în camera de gardă a noului spital și noi maternității din Rimnicu-Vilcea.

De la dr. Mihail Bălăeescu, aflăm că noua maternitate — dată în folosință la data de 23 Iunie 1972 — este înzestrată cu cele mai moderne aparate medicale și are o capacitate apreciazăbilă: 140 paturi de obstetrică și ginecologie, 64 de paturi pentru noi născuți. Secția maternitatei e încadrată cu 11 medici.

— Cine a fost, primul născut?

— O fetiță, Dolna Hiescu. Data 1 Iulie 1972.

— Dar cel mai „tînăr”?

— Are „vîrstă” de o oră, este cel de-al 1991-lea nou născut dar în ce privește numele, încă nu vă putem spune decît că va purta tot un nume de fată. Mama ei, Georgeta Manea, operator chimist la Combinatul chimic Rm. Vlcea, a fost luată prin surprindere. Se gîndise doar la un nume de băiat. Acum, obligatoriu trebuie să se consulte cu soțul, tehnician la Termocentrala Govora. El încă nici n-a aflat vestea.

— În hoj! În folosință pe tînărul de la poartă. Pînă la urmă tot l-a păcălit pe portar! Acum are o discuție aprinsă cu soția asupra numelui copilului lor, născut în urmă cu trei zile. Tatăl — Mihail Dumitrescu, din comuna Stolenești — vrea să-l zică Constantin. Cristina, soția sa, e de părere să-l pună numele Cătălin. Pînă la urmă au căzut de acord să-l pună ambele nume. Păi, ce credeți că e așa de ușor să alegeți un nume? Dorințe? Să fie copilul sănătos și...

— O fetiță, spune hotărît tatăl.

— Să mai vedem — e de părere soția.

Oaspeți la „Hotelul burlacilor”

— Da, chiar așa s-a nimerit! Tocmai în ziua cînd am terminat eu cursul de calificare, s-a dat în folosință și acest bloc unde locuiesc, după cum vedeți, cite doi în cameră. Ca la „Impăratul romanilor”.

— Chiar ca la Impărat?

— Vorbesc de Hotelul clasa întâi, de aici, din Sibiu, care poartă acest nume.

— Condiții?...

— Apă caldă, baie, lenjerie, curățenie. Toate pentru o chirie de 125 lei pe lună. Pur și simplu mi s-a luat o platră de pe inimă. Locuim tocmai la Cîșinădie. Noaptea, oboseală, întîrzieri de la serviciu... Gaze „pretențioase”...

Discuția reprodusă a avut loc între subșefii și Lucian Bucner de la întreprinderea „Balaușa”. Blocul despre care ne-a vorbit e de fapt primul „hotel al burlacilor”, din cele 15 cămine muncitorești care se construiesc în acest an pe linia dirijate uzine din județul Sibiu, așa cum se anunță printre-o notă apărută în ziarul nostru din 23 Iunie 1972 a.c. Pornind pe urmele acelor informații, am mai aflat că s-a dat în folosință și unul dintre cele două cămine prevăzute la Uzina textilă Cîșinădie, iar altele trei — cele de la „Record”-Sibiu, de la Șantierele de construcții industriale din Sibiu și de la Uzina mecanică Mirza — se află într-un stadiu avansat de construcție. Tot pentru a se asigura tinerilor muncitori condiții mai bune de viață, în anul 1974 vor fi construite alte 11 cămine muncitorești, cu 2.340 de locuri — pe linia întreprinderilor „Emilîi Roșu” și „Vitrometan”-Medias, Fabrica de plele și încălăminte Agnita și „Liberatea” Sibiu.

Ce oameni! Pot trăi și fără... aer poluat

Str. Mureșului, blocul 1, etajul I, apartamentul 3. La început, poștagul s-a uitat, el însuși, mirat la primele scrisori soșite pe o asemenea adresă. Știa el despre ce-l vorba, dar era, oricum, un lucru nou: destinatarii scrisorilor cu precizia nu locuiesc nici în „Drumul Tăbăre”, nici în „Titian”.

„Scinteia”, 9 Iunie 1973. O știre consemnează succint: „În județul Alba a început construcția primelor blocuri de locuințe pentru cadre de specialitate din comune”. Cu câteva săptămîni în urmă, primul bloc de acest fel a și fost dat în folosință în comuna Unirea. Prietel de vizită în casă nouă. La etajul I, sunăm la întimplare la ușa apartamentului cu numărul 3. Amabile, gazdele — medicul Ioan Gardus și soția sa, învățătoarea Suzana Gardus — ne poftesc înăuntru. Încăperile — 2 camere, bucatărie, baie, cămară, hol — mai păstrează încă mirosul de zidărie proaspătă.

— Cum vă simțiți în casă nouă?

— Bine! — răspunde doctorul. Nu lipsește nimic din tot ce înseamnă confort: încălzire centrală, gaze la bucatărie, apă rece și caldă...

— Și încă un motiv în plus să mă bucur, remarcă gospodina. Am cîștigat timp. Cu apă caldă la robinet, spălatul rufelor cu mașina e nimic în față.

— Și cum, puteți trăi și fără poluare? Încercăm noi o glumă.

Zîmbesc:

— Poftiți în balcon și priviți panorama Văii Mureșului. Aer ca la munte. Dincoace, la dol pași, dispensarul, poșta, magazinul universal, totul la îndemînă.

— Cine sint vecinii?

— Un inginer mecanic, doi profesori, o asistentă medicală, o funcționară...

Aveau dreptate gazdele: între confortul de aici și cel oferit de locuințele din marile orașe, nici o deosebire. Omitînd, desigur, aerul „ca la munte”, fără fum și gaze de la țevile de echipament.

Se schimbă decorul „vieții la țară”.

Gh. GRAURE
Emil MARINACHE
Dinu POPESCU
și corespondenții „Scinteii”

Desen de Traian VASAI

Ion BRAD

Cadențe în mai

Cuvînt de toate zilele, Jară,
Piatră de dacic altar,
Cu tine urcă veacuri și coboară
Prin trunchiul meu să te găsească iar
Ca seva-n dulce mugurul amar.

În aburul verde mă-nvălu, de grîne,
Să te respir, să te gîndesc,
Scump legăan al scripturilor române,
Tu, cel străvechi, tu, cel mai tineresc,
În care osemintele-nfloresc.

De mii de ani stăm ochi în ochi. De unde
Ți-aduni în ei un foc mistuitor?
În pietre de te caut, îmi răspunde
Un glas ca de copil din viitor
De care sufletului mie u dor.

Sint eu acela? Prea ar fi departe!
Sau prea aproape? Nu mă căuta.
Ca bunii mei dinții, eu rid de moarte,
Cînd știu să mor în nemurirea ta
Crescînd în riu, în spic, în rîndune.

Curg fulgere și flori de primăvară
Pe fruntea ta de stele, de pămînt,
Cuvînt rotund ca inimile, Jară,
Străvechi altar, mai mult decit cuvînt,
Chiar inimile noastre milenii propulsînd.

Grigore HAGIU

Ceas clar

Un steag de-aș fi, o floare, o vie-mprospătare
în ziua printre zile știută-a fi de preț,
cînd roșul cel mai roșu trăiește-n calendare
unirea proletară, nestînsu-i crez mareț.

Neoculind vigoarea festivelor cuvinte
le-ascultăm de-aproape mirajul lor sonor,
cuprinde-te, tu, inimă, bătînd fierbinte,
de simplitatea sacră, fidelă tuturor.

Ce-ar fi această nouă, superbă înflorire,
lipsită de iubirea de vatră, de pămînt?
Aici sintem, rîminem, destăinînd în fire
mai marea limpezime a unicului gînd.

Îngemănoji spre-adîncul minunii vast rîvnite,
nici-un efort nu pieri, durînd la temelii;
rezervele de suflet, mereu reînnoite
neobosit spun Țării: Încrede-Te și Fii!

Și dacă spornic timpul în ceasuri clare-ți bate
și cumpelele clipei le-nalți în loc să scazi,
o, Patrie, prin tine se-suflește-n toate
mai dreapta așezare a-nregii lumi de azi.

Foto: M. Andreescu

AVANPOST ÎN CINCINAL

In orice bătălie — iar cincinalul este o adevărată bătălie — cu timpul, cu automulmirea, cu noi înșine — există posturi avansate, locuri unde se întrec și se decid marile izbzi ale muncii. Acolo, în primele rânduri, se află întodeauna cei mai buni, cei mai culezatori. Unii spun despre acești luptători: „maril anonimi”. În realitate ei sînt cei mai cunoscuți fiindcă în chipul, în luptele lor se oglindesc pe de-a-ntregul țara. În realitate, exemplul lor amnist însușește, personalitatea lor creează transformă colectivul, antrenază pe cei din jur, îl armează în spiritul revoluționar, de înaltă exigență și dăruire socială pe care-l trădăză patulul. Prețuind și în primul rînd în activitatea productivă, acolo unde se hotărăște progresul multilateral al țării.

Lor, acestor oameni și acestor colective, le aduce astăzi prinos de mulțumire întreaga națiune socialistă. Iar coloanei de ziar nu-i rămîne decît regretul de a nu putea fi, în această zi festivă, un „tablou de onoare” cuprinzător pe măsura miilor de avanposturi ale bătăliei pentru cincinalul înainte de termen.

Calendar de... economisit timpul

— Ce zi e astăzi? Pentru oricine întrebarea pare puerilă. Cine nu știe că astăzi e Iniul de Mai, marea sărbătoare internațională a celor ce muncesc? Zi scrisă cu roșu în toate calendarele și agendele. Notată distinct în însemnările fiecăruia dintre noi. Și totuși... „Există și un calendar aparte. El își schimbă zilele independent de rotația pămîntului. Filele sale

sînt smulse mult mai grăbit, mult mai energic, aducînd în prezent date la care, în mod „tradițional”, ar trebui să ajungem peste săptămîni și luni. Un calendar aparte. Al colectivelor harnice și ascuțite care-și potrivesc timpul nu după obișnuitul ornic, ci după ritmurile însușite pentru ale cincinalului. Dar, să răsfoim cîteva asemenea calendare:

● **LA LESU-URSULUI** te află în plină vară. Da, nimic nefiresc! Ortaci moldoveni au intrat în luna august. Moment cronologic atestat de evidențele economico-financiare. În doi ani și patru luni, cu a trecut de la începutul cincinalului, aici s-au realizat suplimentar importante cantități de barită, zinc, plumb. Valoarea producției poate plan depășește 60 milioane de lei. Angajamentul minierilor — cincinalul înainte de termen — devine o certitudine. Cistitul cert de pînă acum este de 3 luni.

● Dacă bătrînul Cronos ar ține pasul cu acești ambițioși oameni de la **UZINA METALURGICĂ DE METALE NEFEROASE DIN COPȘA MICĂ**, acum n-am mai aștepta să înflorească salcîmii, ci, mai degrabă, că se coacă piericiile. Cele două luni și jumătate cistitate pînă astăzi pe calendarul cincinalului sînt deosebit de consistente. Ele au adus economiei, în avans, o producție-marfă de aproape 200 de milioane lei, concretizată în importante produse chimice și metalurgice.

● La începutul cincinalului, un economist de la **INTRPREINDEREA DE PODOURI METALICE ȘI PREFABRICATE DIN BETON** — FIIFESTI a făcut un calcul simplu: fiecare zi cistitate înseamnă un plus de producție de un milion de lei. Deci: ziua și milionul! Calculul, devenit îndemn, totalizează acum, 1 Mai 1973, o diferență calendaristică de 80 de zile. Deci 80 de milioane de lei.

● La **UZINA A MAȘINI ELECTRICE DIN BUCUREȘTI**, anul e-

conomic 1971 s-a încheiat înainte de 15 decembrie; 1972, la fel; trimestrul II al anului 1973 a început încă de la data de 25 martie. Aduunai „cozile” acestor perioade și veti obține circa 40 de zile cistitate suplimentar, ceea ce reprezintă 700 bucăți de motoare electrice, 230 de convertizoare de sudură etc.

● Bilantul la fabrica „**TRICOTEX**” DIN SATU-MARE arată că, de fapt, acest harnic colectiv se află, nici mai mult nici mai puțin, decît la începutul trimestrului IV din acest an. Cele un milion de tricotate realizate peste plan, de la începutul cincinalului pînă în prezent, dau măsura materială exactă a succesului.

● **CU UN AN A FOST REDUSĂ DURATA DE EXECUȚIE A 8 OBIECTIVE ECONOMICE BUCUREȘTENE**. Numai pe această cale se va realiza suplimentar — în actualul cincinal — o producție în valoare de 8 miliarde lei, adică tot atît cit ar produce timp de un an 12 întreprinderi de talia uzinei de pompe din Capitală.

● Oxigenul este indispensabil nu numai pentru viața omului, ci și pentru industrie. Otelarii se străduiesc să realizeze cincinalul înainte de termen; constructorii de mașini la fel, ca și lucrătorii de pe șantier. Dar toți, absolut toți, au nevoie vitală de oxigen industrial. Un S.O.S. recepționat de către colectivul secției de imbutelliere a oxigenului de pe platforma siderurgică gălățeană, care livrează beneficiarilor oxigen în contul luiiule. Numai în acest an s-au pro-

duc suplimentar 140 000 mc de oxigen industrial.

● Întrebat unde se situează în timp uzina „**LAMINORUL**” DIN BRĂILA, un muncitor a răspuns: „Judecînd după calendarul uzinei, ar fi trebuit ca de mine să plec în concediu pe 11 iulie. Sîntem cu trei luni în avans, adică la 1 august. Trei luni în care am produs — numai în contul angajamentelor — circa 50 000 tone laminate”.

● Colectivul uzinei „**ELECTROMOTOR**” DIN TIMȘOARA ar fi trebuit să sărbătorească 1 Mai 1973 în urmă cu 10 zile; dată corespunzătoare îndeplinirii planului pe primele patru luni.

● Cînd am auzit performanța croitorilor de la **FABRICA DE CONFECȚII DIN TG. SECUIESC** am crezut că la milion este eroarea de calcul. La fata locului aveam să ne convingem însă de purul adevăr: aici, calendarul fabricii indică ziua de 1 februarie 1974. Deci cu 9 (NOUA) luni înainte de timpul. Rețineți: numai din confecțiile realizate peste plan, pînă acum, poate fi îmbrăcată populația unul oras de mărimea Sibului.

● O zi — un etaj. Un bloc — în 16 zile. Cotele primilor trei ani al cincinalului vor fi atinse în cursul lunii iunie. Într-o reținare plastică, am crezut că notăți primite teri pot fi sintetizate astfel: **CONSTRUCTORII DE LOCUINTE DIN PIATRA NEAMȚ** vor lua startul, în cel de-al patrulea an al cincinalului încă din luna iunie; deci cu 6 luni mai devreme! Un avans care dă țării de beton hotărîri de a realiza cincinalul în 4 ani.

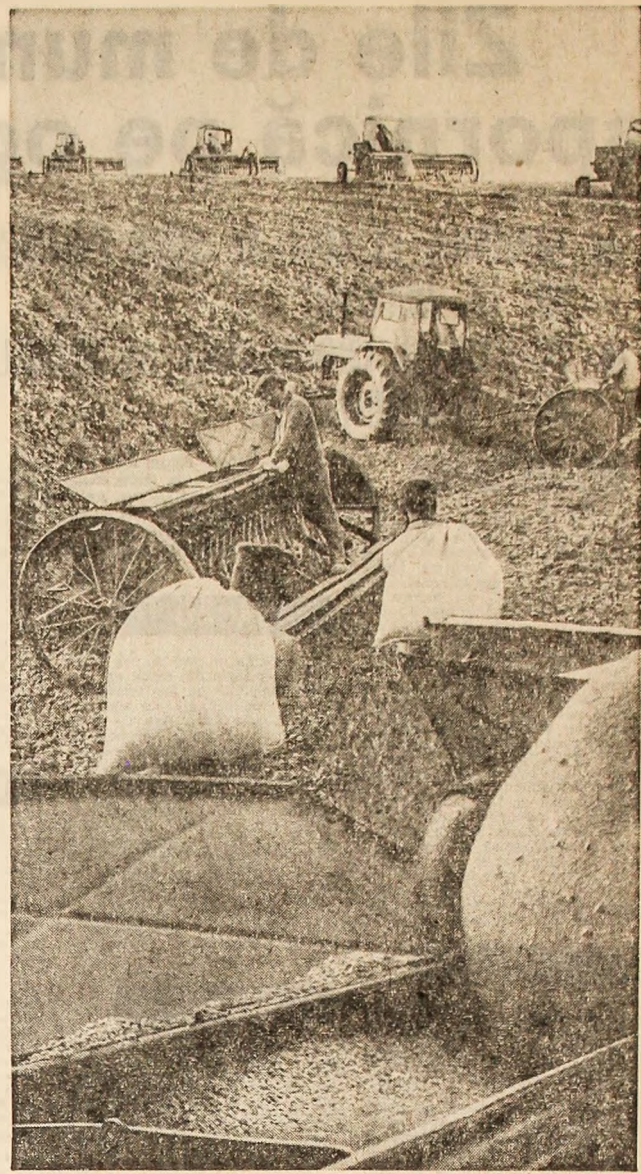
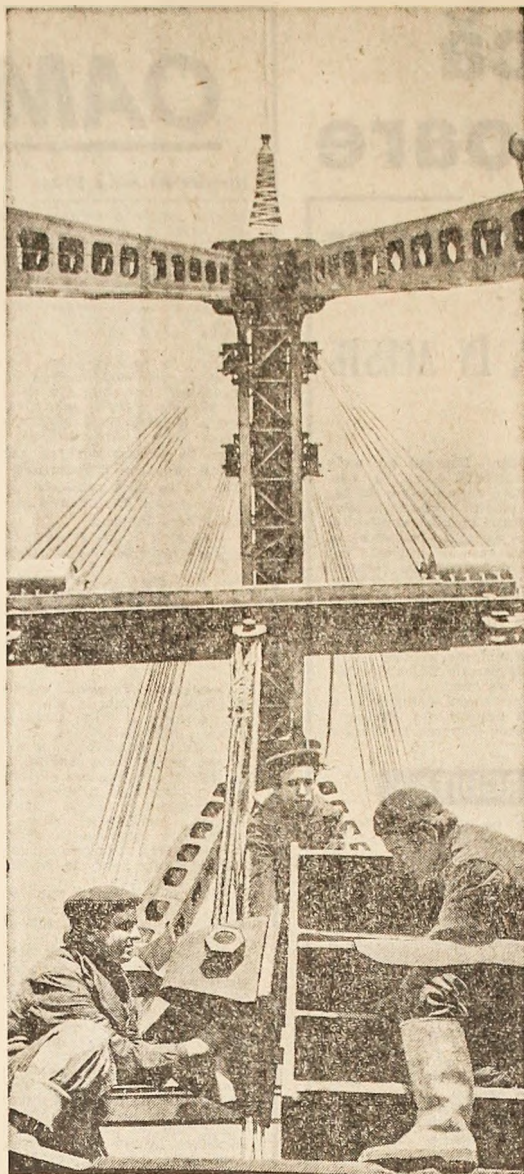

Foto: S. Cristian

Oameni între oameni

PROMOTORI AI NOULUI ÎN MUNCĂ ȘI VIAȚĂ, EXPONENȚI AI SPIRITULUI REVOLUȚIONAR

Vă prezentăm chipuri și fapte ale unor oameni între oameni. Chipuri de comuniști, fapte de hărnicie, gesturi de abnegație, acte de eroism. Oameni între oameni! De sărbătoarea muncii, vă pro-

punem cîteva momente de meditație pe marginea unor biografii exemplare, ilustrări vii ale adevărului potrivit căruia, în societatea noastră, spiritul revoluționar se afirmă cel mai pregnant în procesul muncii.

Au purtat pe brațe... o hală

Sîmbătă, 14 aprilie, ora 7. 230 de oameni așteaptă în secția școlară a Uzinei de rîlmești din Brașov semnalul de începere a celui mai spectaculos întreceri la timp din țară. Aici, în fața a douăzeci și trei de mii de oameni, se va desfășura concursul de construcție a unei hăle de depozitare a materialelor. Din 600 de oameni buni, gata să pună umărul lor vigouros, au fost aleși 230. Numai 230.

Semnalul de începere a fost dat prin întreruperea curentului electric. Oamenii au intrat în acțiune. În cluda frigului și a ploii care pătrundea pînă la piele, muncitorii din echipa condusă de Victor Ardeleanu — ei au dus greu transportării masinilor de 18,5 tone fiecare — ca și cei din echipele conduse de Constantin Manea, Ilans Schol, Constantin Gusu, ca să nu mai vorbim de cei din echipa lui Luca Fiores care s-au întrecut pe ei, au muncit cu aceeași energie, entuziasm și dăruire pînă la sfîrșit. Nu întîmplător, la cererea noastră, inginerul Nicolae Oană, mecanicul-șef al uzinei, a refuzat să ne dea numele unor oameni care

s-au evidențiat. Motivul? Absolut toți au muncit cu aceeași dăruire.

Duminică, 15 aprilie, ora 13. Ultima mașină, pe care arborat un drapel simbol al biranței, a fost introdusă în noua hală.

Luni, 16 aprilie. Secția strungărie și-a reluat activitatea ca și cum nimic nu s-ar fi întîmplat. Și totuși, ceva era schimbat. Desigur, mașinile. Toate, așezate într-o ordine firească, în flux.

— Ce s-a cistigat prin această acțiune? I-am întrebat pe inginerul Petre Racoviță, directorul uzinei.

— Enorm. Inchipuiți-vă, dacă am fi încredințat constructorului mulara secției, așa cum era prevăzută în deviz, această acțiune ar fi durat cel puțin trei săptămîni. Prin muncă secției, în mai puțin de două zile, din care numai o zi lucrătoare, cu forțele noastre proprii, nu am realizat numai o economie de circa 700 000 lei, valoarea proprie-zisă a mutării, dar ne-am menținut decalajul intact și deci ritmicitatea.

...40 de ore a durat acțiunea celor 230, 40 de ore fierbinți, eroice, încununată cu bucuria reușitei.

Un „întîrziat” incorigibil

Sări! S-a aruncat ca arx. În cădere a mai apucat să împănă cu pedul palmei pirghia ambreluțului. Bumburagul metalic a vîjîit pe dealșura buldozerului și s-a înfipt în întinerul rîpei. Cîzută pe spate, din cauza socului, credea că visează.

S-a ridicat șochipăit și furios. — Lăsați-mă în pace! Așa nu mai termin...

Erau bine intenționați oamenii — ar fi vrut să-l ajute. Îi preven-

tors în secție. Hotărîrea lui nu a rămas fără ecou. Așa cum, pe parcursul altor ani de muncă, exemplul său s-a implicat pozitiv în destinele multor tineri, azi operatorii destoinici, tot așa și acum, oamenii uzinei l-au recepțat gestul, lîinduri drept model. Operatorii Ioan Mîtreă, Nicolae Cojocaru, Nicolae Manolăci, Dumitru Nichita sau Alexandru Pricop sînt numai cîteva dintre cei care, alături de inginerul comunist Rahmil Căciularu, au rămas la posturi, veghind instalațiile de rețea-cord. Pînă cînd cei care absentează au putut răbatea prin nămeți și au venit la uzină.

Abla pe urmă a avut loc despărțirea. Oamenii au strîns mîna bîtrînului inginer, mulțumindu-l pentru anii de muncă deosebită și, mai cu seamă, pentru exemplul de dăruire comunistă pe care îl-i oferise, zi de zi, an de an, pînă în clipa de rămas bun.

Pînă în clipa de rămas bun...

Săvinești. La tablourile de prezentă din uzină, un număr de 238 de fișe rămăseseră nepoplate. Posesorii lor se aflau izolați de zăpezii prin comune, 238 de operatori chimiști, 238 de comuniști cere nu

neau cu strigăte ori de cîte ori credeau că pămîntul se va prăbuși peste ei și peste buldozer.

Ei însă știa: că drumul așa afurisit trebuie degajat. Mai încolo, așteptau autotractorul. O coloană de trezeci de mașini în-

Petre DRAGU, Ilie TANASACHE și corespondenții „Scînteii”

(Continuare în pag. a IV-a)

Foto: E. Dichiscean

Fișe ale hărniciei și gîndirii creatoare

Fiecare tonă de laminat — cu un consum minim de metal! Inițiativa aparține colectivului secției laminor de benză la Combinatul siderurgic Galați un plus de producție de un milion de lei. Deci: ziua și milionul! Calculul, devenit îndemn, totalizează acum, 1 Mai 1973, o diferență calendaristică de 80 de zile. Deci 80 de milioane de lei.

● La **UZINA A MAȘINI ELECTRICE DIN BUCUREȘTI**, anul e-

conomic 1971 s-a încheiat înainte de 15 decembrie; 1972, la fel; trimestrul II al anului 1973 a început încă de la data de 25 martie. Aduunai „cozile” acestor perioade și veti obține circa 40 de zile cistitate suplimentar, ceea ce reprezintă 700 bucăți de motoare electrice, 230 de convertizoare de sudură etc.

● Bilantul la fabrica „**TRICOTEX**” DIN SATU-MARE arată că, de fapt, acest harnic colectiv se află, nici mai mult nici mai puțin, decît la începutul trimestrului IV din acest an. Cele un milion de tricotate realizate peste plan, de la începutul cincinalului pînă în prezent, dau măsura materială exactă a succesului.

● **CU UN AN A FOST REDUSĂ DURATA DE EXECUȚIE A 8 OBIECTIVE ECONOMICE BUCUREȘTENE**. Numai pe această cale se va realiza suplimentar — în actualul cincinal — o producție în valoare de 8 miliarde lei, adică tot atît cit ar produce timp de un an 12 întreprinderi de talia uzinei de pompe din Capitală.

● Oxigenul este indispensabil nu numai pentru viața omului, ci și pentru industrie. Otelarii se străduiesc să realizeze cincinalul înainte de termen; constructorii de mașini la fel, ca și lucrătorii de pe șantier. Dar toți, absolut toți, au nevoie vitală de oxigen industrial. Un S.O.S. recepționat de către colectivul secției de imbutelliere a oxigenului de pe platforma siderurgică gălățeană, care livrează beneficiarilor oxigen în contul luiiule. Numai în acest an s-au pro-

duc suplimentar 140 000 mc de oxigen industrial.

● Întrebat unde se situează în timp uzina „**LAMINORUL**” DIN BRĂILA, un muncitor a răspuns: „Judecînd după calendarul uzinei, ar fi trebuit ca de mine să plec în concediu pe 11 iulie. Sîntem cu trei luni în avans, adică la 1 august. Trei luni în care am produs — numai în contul angajamentelor — circa 50 000 tone laminate”.

● Colectivul uzinei „**ELECTROMOTOR**” DIN TIMȘOARA ar fi trebuit să sărbătorească 1 Mai 1973 în urmă cu 10 zile; dată corespunzătoare îndeplinirii planului pe primele patru luni.

● Cînd am auzit performanța croitorilor de la **FABRICA DE CONFECȚII DIN TG. SECUIESC** am crezut că la milion este eroarea de calcul. La fata locului aveam să ne convingem însă de purul adevăr: aici, calendarul fabricii indică ziua de 1 februarie 1974. Deci cu 9 (NOUA) luni înainte de timpul. Rețineți: numai din confecțiile realizate peste plan, pînă acum, poate fi îmbrăcată populația unul oras de mărimea Sibului.

● O zi — un etaj. Un bloc — în 16 zile. Cotele primilor trei ani al cincinalului vor fi atinse în cursul lunii iunie. Într-o reținare plastică, am crezut că notăți primite teri pot fi sintetizate astfel: **CONSTRUCTORII DE LOCUINTE DIN PIATRA NEAMȚ** vor lua startul, în cel de-al patrulea an al cincinalului încă din luna iunie; deci cu 6 luni mai devreme! Un avans care dă țării de beton hotărîri de a realiza cincinalul în 4 ani.

datează de un an. Metoda a fost preluată de toate fabricile combinatului și se preconizează extinderea ei în toate întreprinderile Centralei industriale de îngrășăminte chimice — Craiova.

Pînă acum producția de îngrășăminte azofose obținută prin scurțarea duratei de staționare a instalațiilor echivalază cu un spor de cereale cit pentru pînă pe 6 luni a locuitorilor Craiovei.

Să lucrăm o zi pe săptămînă cu electrozi economisii! Inițiativa aparține suditorilor Șantierului naval din Drobeta Turnu-Severin. Ideea ei s-a născut din jocul cu cifrele al unui amator de statistici și comparații. El stabilise că, folosindu-se electrozi economisii spontan, la șantier, timp de un an, ar putea fi sudat un cordon care să înconjoare Bucureștii. Adică 36 km de sudură.

Datează de zece luni. A fost preluată de muncitorii uzinei de vagoane din localitate și de cei de la Întreprinderea de reparații nave fluviale — Orșova.

Pînă acum, numai constructorii de nave severe-ni au economisit 700 kg electrozi.

Echivalază cu necesarul pentru construcția unui vas fluvial de 500 mc și a unui doc de 100 de tone.

Tehnologia avansată în slujba modernizării! Programul de măsuri tehnice și organizatorice, elaborat și aplicat de colectivul secției moară a Întreprinderii de morărit și decorticat — Brăila, s-a născut la aflarea veștii că numai două țări din lume obțin 72 kg de făină albă din 100 kg de grâu.

Procedeele tehnice menite să ducă la creșterea cantității de făină albă la suta de kg de grâu se aplică de 45 de zile.

Primele rezultate: „Recordul mondial” a fost urcat la 75 kg făină albă. Au fost realizate economii la preț de cost de 1,1 milioane de lei. Antecalculat, în cinci ani aceste economii vor însuma 300 milioane de lei, sau 19 300 t făină albă.

Adică 27 milioane de pîni rumene de cîte un kilogram. Necesarul pe un an al municipiului Brăila.

Extindeți zonele de servicii! Inițiativa aparține țesătoarelor de la „Savalea”-București. Ideea ei s-a născut în climatul unei întreceri devenite tradițională a măiestriei, hărniciei, priocerii.

Datează din anul 1972. Recorduri atinse: 15 țesătoare lucrează la cîte 16 războaie, 12 — la cîte 20 de războaie, iar 3 țesătoare — la cîte 24 de războaie.

Rezultat: 38 de muncitoare antrenate în inițiativă lucrează la 620 de războaie.

Estimarea economică a rezultatelor este dificilă, deoarece inițiativa se află în plină extindere. Chiar recordurile se cer a fi departajate printre-un... baraj. Cert este însă cistitul lunar al frunțelor: între 2 500 și 3 200 lei.

12 zile din an — trenuri remorcate cu combustibil economisit! Inițiativa aparține feroviarilor din Ploiești.

Datează de trei luni.

A fost preluată și de mecanicii de locomotivă al Complexului C.F.R.-Buzău.

Încă de la jumătatea lunii aprilie ei își îndeplinesc angajamentele asumate în cîntecă zile de 1 Mai și, în continuare, și-au propus ca remorcheze în fiecare zi cel puțin cite un tren, în aceleași condiții. La Buzău, economia realizată poate asigura mișcarea trezorerii din zona timp de 6 zile.

Graficul FOSREG — sau mai explicit: graficul de fundamentare și organizare științifică a reparațiilor generale, este una dintre măsurile luate de colectivul fabricii de amoniac a Combinatului chimic din Craiova pentru scurțarea termenului de reparații.

Zile de muncă spornică pe ogoare

● DUMINICĂ ȘI LUNI AU FOST ÎNSĂMINȚATE ZECI DE MII DE HECTARE

● NUMEROASE COOPERATIVE AU ÎNCHEIAT, ÎN ACESTE ZILE, ÎNSĂMINȚĂRILE

BOTOȘANI

Holarii și recuperarea rămănițelor în urmă la semănatul porumbului, determinate de ploie abundente, de la începutul săptămânii trecute, duminică și luni, numeroși țărani cooperativi și mecanizatori din județul Botoșani au muncit cu spor. La cooperativa agricolă Românești, de pildă, 4 semănători SPC 8 au lucrat duminică și luni din zorii până-n noapte. Aci, în cursul zilei de marți se va termina semănatul porumbului pe întreaga suprafață de 650 ha. La Crasneleuca s-a încheiat semănatul porumbului pe 800 ha, iar duminică și luni s-a lucrat la semănatul soiei pe cele 150 ha. Alte cooperative agricole, ca cele din Brănești, Brodești și Nichiteni, raportează că în cursul zilei de 1 Mai au încheiat semănatul porumbului, iar altele, ca cele din Roma, Miorcani și Vășcă, încheiează ultimele suprafețe. Duminică și luni, în județul Botoșani s-au încheiat cu porumb aproape 10.000 ha, care s-au adăugat celor 29.400 ha încheiate până sîmbătă seara.

TIMIȘ

Munca spornică desfășurată duminică și luni de numeroși țărani cooperativi și mecanizatori din județul Timiș a dus la încheierea semănatului porumbului în cele 4 de cooperative agricole, printre care se numără cele din Hitiș, Boldur, Paniova, Murani, Buziaș și Uivar. În aceste două zile au fost încheiate cu porumb aproape 12.000 ha, suprafață totală ajungînd la 59.000 ha, ceea ce reprezintă 63 la sută din plan. Aplicîndu-se indicația biroului comitetului județean de partid, tractoarele și mașinile de teren din unitățile care au terminat încheierea sînt deplasate operativ la cooperative agricole care nu au încheiat încă această lucrare.

Vrancea

După o întrerupere de 5 zile, determinată de ploie, lucrările de pregătire a terenului și însămînțarea porumbului au fost reluate în toate unitățile agricole din județul Vrancea. La chemarea organizatorilor de partid, peste 2.500 de mecanizatori, mii de cooperativi și lucrători din țară s-au încheiat în cursul zilei de luni pentru a grăbi semănatul. Duminică au fost semăntate ultimele hectare cu porumb la cooperative agricole Cîmpineanca, Făurei, Odobești, Măreștii, iar luni la cele din Movilța, Slobozia Bradului, Eftonești, Gugești, precum și în întreprinderile agricole de stat Cotești.

● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

TENIS : ILIE NĂSTASE - A TREIA VICTORIE ÎN CIRCUITUL MEDITERANEAN

Campionul român Ilie Năstase s-a înscris un nou succes în bogatul său palmares internațional. Duminică, la Madrid, el a distins cel de-al cincilea turneu al circuitului mediteranean, învingîndu-l în finală cu 6-3, 7-6, 5-7, 6-1 pe italianul Panatta. Pînă în prezent, Năstase a obținut victoria în trei turnee (Barcelona, Monte Carlo și Madrid) și se află pe primul loc în clasamentul circuitului mediteranean.

RUGBI : SCORUL CAMPIONATULUI : 106-15 !

În etapa de duminică a campionatului republican de rugby, au fost înregistrate următoarele rezultate tehnice: Universitatea Timișoara - Grivița Roșie 9-6; Steaua - C.S.M. Suceava 106-15; C.S.M. Sibiu - Sportul studentesc 6-3; Știința Petrosani - Gloria București 10-6; Dinamo - Politehnica Iași 10-16.

FOTBAL : DIVIZIA B

Seria 1: C.F.R. Pașcani - Gloria Buzău 1-0; C.S. Tîrgoviște - Știința Bacău 2-0; Dunărea - Metalul București 0-1; S. N. Oltenița - Metalul Ploiești 0-0; C.S.C. Galați - Progresul Brăila 1-0; Chimia Rm. Vlcea - F.C. Galați 2-0; Progresul București - Politehnica Iași 2-0; Ceahlău - Delta Tulcea 0-0. În clasament conduce Politehnica Iași cu 29 p. urmată de Metalul București cu 26 p.

Seria a II-a: Politehnica Timișoara - Niramona Făgăraș 2-1; Metalurgistul Cugir - F.C. Bihor 0-0; Electroputer - C.S.M. Sibiu 1-0; Metrom Brașov - Minerul Anina 6-2; C.F.B. Arad - Olimpia Satu-Mare 2-0; Gloria Bistrița - C.F.R. Timișoara 0-0; Olimpia Oradea - Corvinul 3-0; Metalul Drobeta Tr. Severin - Minerul Baia Mare 2-1. În clasament conduce Politehnica Timișoara cu 29 p. urmată de F.C. Bihor cu 26 p.

BAGĂU

În unitățile în care nu s-a putut lucra pînă acum din cauza excesului de umiditate, au fost concentrate forțe suplimentare din alte stațiuni de mecanizare. Așa, de pildă, la Săucești, duminică, începînd de la ora 5 dimineața și pînă s-a încheiat, 30 de tractoare au lucrat la arat, iar luni s-a încheiat această lucrare pe întreaga suprafață de 600 ha. În aceste 2 zile au fost încheiate cu porumb mai mult de 100 de hectare. În cooperativa agricolă vecină - Lefea-Veche, au fost încheiate în ultimele zile 500 ha cu porumb. Marți, 1 Mai, vor fi încheiate ultimele 50 ha. Bilanțul acestor două zile de muncă: au fost semăntate cu porumb peste 4.000 hectare și s-au executat arături pe 1.000 ha de teren.

NEAMȚ

În zilele de duminică și luni, pe ogoarele județului Neamț numeroase forțe mecanice și umane au fost concentrate la semănatul porumbului. În mod deosebit poate fi menționată prezența masivă în cîmp a mecanizatorilor care servesc cooperative agricole din Făurei, Moldo-

veni, Săbăoani, Răucești ș.a. unde cultura porumbului ocupă, în medie, în fiecare unitate peste 800 ha. În scopul grăbirii ritmului lucrărilor, la indicația biroului comitetului județean de partid, au fost aduse în brazda toate cele 220 tractoare tractiere, care au fost utilizate îndobîzbe la pregătirea terenului. Ca urmare, viteza zilnică la semănatul porumbului a fost, în aceste zile, de peste 3.300 ha. Ieri, 30 aprilie, de exemplu, la cooperativa agricolă din Piatra Neamț semănătorii au tras ultimele brazde pe cele 25 ha destinate culturii porumbului. Tot ieri a încheiat semănatul porumbului și cooperativa agricolă din Săvinești, iar la Roznov lucrarea se apropie de sfîrșit.

HARGHITA

Duminică, pe ogoarele județului Harghita au participat la diferite lucrări aproape 15.000 de cooperativi, mecanizatori și alți muncitori agricoli. Cele peste 1.000 de tractoare au executat aproape 1.000 hectare arături și s-au încheiat 800 hectare. A continuat, de asemenea, plantatul cartofilor, atingîndu-se o viteză de peste 600 hectare pe zi. Unele unități cooperatiste ca Săcel, Odorheiu Secuiesc, Avrănești, Dealul și altele au terminat plantatul sau au lucrat pe ultimele suprafețe planificate. Pe măsura terminării lucrărilor, mașinile și tractoarele din această zonă au fost redistribuite. Au fost dirijate 26 de tractoare la Mihăileni, Cosmești, Tușnad, Plăieșii de Jos și Toplița Mur. Plantatul a continuat cu toate forțele și în zonele Tușnad și Gheorghieni.

In județele Constanta, Tulcea și Galati s-a incheiat semănatul porumbului

Mecanizatorii, cooperativi și specialiștii din județul Constanta au folosit la maximum capacitatea tractoarelor și mașinilor și au organizat temeinic munca pentru a încheia semănatul în timpul optim și a pune astfel o temelie puternică recoltii din acest an. Ca urmare, în unitățile agricole de stat și cooperatiste din județ s-a terminat ieri, în pragul zilei de 1 Mai, încheierea lucrărilor care vor fi semăntate imediat ce terenul va permite.

Si lucrătorii ogoarelor județului Tulcea au depus eforturi susținute, în această primăvară, pentru a încheia la vreme toată suprafețele. Duminică, de exemplu, pe ogoarele județului Tulcea s-a lucrat intens și cu spor. Astfel, a fost încheiată în întreaga suprafață planificată cu porumb, cu excepția unor terenuri din Lunca și Delta Dunării, acoperite încă cu apă și care vor fi semăntate imediat ce terenul va permite.

Ca urmare a muncii susținute, desfășurate uneori zi și noapte, mecanizatorii, cooperativi și specialiștii lucrătorii din agricultura județului Galați au încheiat încheierea semănatului porumbului pe suprafața de peste 10.000 de hectare, exceptînd unele suprafețe care au încă exces de umiditate. Aceste terenuri, unde se execută lucrări de desecare, vor fi încheiate pe măsură ce se vor zvînta.

COMPETIȚII ÎN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

În cinstea zilei de 1 Mai s-au organizat în județele țării numeroase competiții la diferite discipline sportive dintre cele mai agreate de tineret. Fiește, după cum ne-am obișnuit în ultimele luni, pe primul plan s-au situat crosurile populare care au angrenat la întreceri multe mii de concurenți în fiecare dintre județe. În cele ce urmează, relatăm pe scurt despre câteva dintre aceste concursuri, prilejuri de voie bună și de manifestare a energiei tineretii prin sport.

12 000 de tineri pe bulevardele Capitalei

Duminică dimineață, în Capitală a avut loc finala populară a competiției crosului „Sa întîmpinăm 1 Mai”. Desfășurat în plin centrul Capitalei - după cum puteți vedea în fotografia noastră - pe un traseu care a cuprins marile bulevarde (Magistrala Nord-Sud, Bulevardul 1946, Bulevardul Nicolae Bălcescu, Bulevardul Magheru, Bulevardul Ana Ipătescu), crosul a cunoscut o participare masivă - peste 12.000 de tineri, muncitori și muncitoare, elevi și studenți, din întreprinderile, instituțiile și unitățile școlare și de învățămînt ale Bucureștiului! Zecile de mii de spectatori înșiruiți de-a lungul traseului au asistat la întreceri în care învingătorii, la majoritatea probelor, au fost cunoscuți abia pe ultimii metri!

PRABOVA : 1 000 din 55 000

Duminică, pe un traseu din pădurile Paulești - la aproximativ 10 km de Ploiești - s-au desfășurat întrecerile din cadrul tradiționalului competiției de masă crosului „Să întîmpinăm 1 Mai” (faza județeană). La start s-au alinați peste 1.000 de tineri și tinere muncitoare, elevi și studenți praboveni, calificați din cei aproape 55.000 participanți la cele 14 crosuri preliminare organizate anul acesta pe orașe și centre muncitorești în județul Prahova.

Numeroase competiții în orașele și satele județului Vilcea

Peste 5.000 de tineri, elevi și muncitori din întreprinderile și instituțiile din Rm. Vlcea, au luat parte la competițiile sportive dotate cu „Cupa 1 Mai”. Alți 900 de tineri din comunele Pietrari, Păușele, Bărbănești, Bugari și Austriei conțin pentru preliminariile campionatului mondial. Scor : 2-2 (1-2). În clasamentul acestei grupe pe primul loc se află Austria cu 8 puncte urmată de Ungaria cu 7 puncte, Suedia 3 puncte (două meciuri mai puțin jucate) și Malta zero puncte.

Intreceri polisportive în localitățile hunedorene

Duminică, în orașele și centrele industriale din județul Hunedoara s-au desfășurat demonstrații și activități sportive de masă cu participarea unui mare număr de tineri, elevi și oameni ai muncii de diferite vârste. La Deva, Hunedoara, Orăștie și Petroșani a avut loc etapa municipală și orașeană a „Crosului tineretului”, care a adus la startul întrecerilor, peste 3.000 de băieți și fete din întreprinderi și instituții, elevi din școlile generale, profesionale și licee. Pentru iubitorii sportului cu balonul rotund s-au desfășurat pe stadionul din Brad, Hunedoara, Petroșani și Orăștie întreceri în cadrul „Cupei 1 Mai” la fotbal. La Hațeg a avut loc „Cupa 1 Mai” la tenis de masă. De un deosebit interes s-a bucurat concursul de înotare și rezistență la motocicletă, desfășurat în municipiul Petroșani, care a constituit de fapt reluarea unei vechi demonstrații sportive de acest gen, dată uitării în ultimii ani.

OAMENI ÎNTRE OAMENI

(Urmare din pag. a III-a)

cărcate cu lemn pentru fabrica din vale. „Pînă nu termin, nu cum să treacă” Frică? Ceva, ceva. N-are însă nici un chef să lase întîmplare vremea lui. Cînd au venit oamenii să-l poaze să le dea o mîna de ajutor, să degazeze drumul, i-a promis nevestei că se-ntoarce curînd, că vor prinzi împreună!

„Dar întii și întii va ști că «Unio» e în România”

Constantin Tașnădi, secretarul comitetului de partid din secția transportoarelor și tehnologiei a uzinei „Unio”-Satu-Mare. „În reamintesc lui Bandi-baci (pe numele său întreg Veres Andras), șef de echipă, o întîmplare din bătaia pentru plan, clad Bandi și ortacii săi lucraseră o noapte întrecută pentru a descoperi și amplasa niste motoare astoptate cu nerăbdare. Secretarul folosește cuvîntul sacrificiu, dar șeful de echipă nu este de acord! — De ce sacrificiu? Fîind vorba de o chestiune de interes general, avem de-a face pur și simplu cu o datorie. Discuțăm și despre alte datorii! — Sîtm. Bandi-baci, că echipa dv. l s-a încredințat, spre realizare, cel mai frumos și perfectiunat transportor, expediat de curînd la Paris pentru o expoziție internațională. Ați pus mult suflet. Era vorba de marca uzinei. — Nu numai de marca uzinei — răspunde șeful de echipă — ci de prestigiul industriei noastre, al țării. Că acolo, la Paris, cine l-o privi va ști întii și apoi că «Unio» e în România. Este vorba, deci, de prestigiul patriei noastre și nu ne poate fi indiferent cum o reprezentăm, cum o cinșim.

„Duminea! E luni, frate, luni seara!” Buldozeristul privește nedumerit la omul care-l spune că azi e luni, sîmbătă, înalt, cu părul ca neașa. Nu cumva glumește? Cum o să fie luni seară? Asta înseamnă că... a întîrziat! — „Iar?” — parcă-și aude soția.

(S-a petrecut, de curînd, pe Valea Doftanei, în punctul numit Rîușă Gora. Buldozeristul se numește Nicolae I. Cheptene și este lucrător al satului Teslia. Nu-i salariat nici la „drumuri”, nici la exploatarea forestieră. Lucrează pe șantierul barajului de la Palnău. A fost sculțat în puterea de noaptea, cînd a alunecat terenul. „Dă-ne o mîna de ajutor, să degajăm drumul”. „Vă dau”, și s-a sculat, a urcat pe buldozer și a lucrat pînă a terminat treaba începută în crucea nopții.

„Dar de ce a fost nevoie să aducem la masă cînd, lată, apare IMS-ul întreprinderii. Bătrînul vîlomat dă marșul de primire a oștenilor, în timp ce din masină coboară șeful de coloană Aurelian Vasilescu. Bruce, cîntecul vîlomat se frînge. Șeful de coloană este îmbrăcat în... salopetă. În jurul mașinilor fac cerc 5-6 băbași. Toți șoferi și întîrziatori, miniere Rovinari. Băieții, Gîlortul amînîntă să cuprindă de la Capul Dealului!”, le spune maistrul.

8 oameni, îmbrăcați frumos, o floare de lămîită la rever, pleacă de la nunta cu IMS-ul abia venit. Alunși la gară, cel opt pornește motoarele putericoilor basculante de 12 tone... A început iar să plouă. Soareca e udă, alunecoasă. Intre cariera Susești și podul de la Capul Dealului sînt vreo 75 de km Gîlortul amînîntă să rupă nu numai podul dv. pe șosea, ci și conducta de apă care alimentează Combinatul chimic de la Craiova.

— De ce a fost nevoie să aducem la masă cînd, lată, apare IMS-ul întreprinderii. Bătrînul vîlomat dă marșul de primire a oștenilor, în timp ce din masină coboară șeful de coloană Aurelian Vasilescu. Bruce, cîntecul vîlomat se frînge. Șeful de coloană este îmbrăcat în... salopetă. În jurul mașinilor fac cerc 5-6 băbași. Toți șoferi și întîrziatori, miniere Rovinari. Băieții, Gîlortul amînîntă să cuprindă de la Capul Dealului!”, le spune maistrul.

„Dar de ce a fost nevoie să aducem la masă cînd, lată, apare IMS-ul întreprinderii. Bătrînul vîlomat dă marșul de primire a oștenilor, în timp ce din masină coboară șeful de coloană Aurelian Vasilescu. Bruce, cîntecul vîlomat se frînge. Șeful de coloană este îmbrăcat în... salopetă. În jurul mașinilor fac cerc 5-6 băbași. Toți șoferi și întîrziatori, miniere Rovinari. Băieții, Gîlortul amînîntă să cuprindă de la Capul Dealului!”, le spune maistrul.

O mamă cu... 45 000 de copii

Cel mai bun ghid pentru a da de urmele acestui neobosit medic a fost... Salvarea. După un tur de forță, pe sub zidurile cetății Neamțului, mașina, deasupra căreia pipiile semaforului verde, opreste în dreptul noii clădiri a societății pediatrică. Cel doi pacienți din salvare — gemenii de numai o lună Bogdan și Magdalena Pîinea din comuna Pipizig — sînt luați în grabă, cu grijă, de o femeie cu mișcări energice. Este medicul Elisabeta Chitimus, șefa secției pediatrică a spitalului. Cel doi pacienți. Mulți oameni din oraș și din comunele învecinate vă scotocesc o mamă cu mii de copii. Cum vine asta? — Cred că mi se trage de la mamele cu care mă stătuiesc mereu cu privire la sănătatea copiilor. Cînd au necazuri, ele îmi încredințează copii spre îngrijire. Discuția pe care o purtăm este mereu întreruptă de numeroase solicitări : o mamă, venită tocmai din comuna Brusturi, vrea să aște cu poate ameliora mai repede starea de agitație a copilului; în firmiera Aurica Obreja cere unele lămuriri pentru tratamentul de viitor al pacienților gemeni din Pipizig; un telefon de la Direcția sanitară solicită să pregătesc o expediție privind ultimele noutăți medicale în domeniul pediatriei. Apoi, cu o energie de invidiat, mă dă o rață prin secție. Verifică dacă s-a făcut apropierea cu „Eledon”, dacă infirmierile respectă orele de tratament și rețetele prescrise. În holul de la etaj are o discuție mai aprinsă cu personalul care n-a făcut dezinfectia oficiului, iar în cabinet mă verifică încă o dată câteva amănunte ale planului personal de cercetare privind „coagularea intravasulară”.

„Dar de ce a fost nevoie să aducem la masă cînd, lată, apare IMS-ul întreprinderii. Bătrînul vîlomat dă marșul de primire a oștenilor, în timp ce din masină coboară șeful de coloană Aurelian Vasilescu. Bruce, cîntecul vîlomat se frînge. Șeful de coloană este îmbrăcat în... salopetă. În jurul mașinilor fac cerc 5-6 băbași. Toți șoferi și întîrziatori, miniere Rovinari. Băieții, Gîlortul amînîntă să cuprindă de la Capul Dealului!”, le spune maistrul.

„Dar de ce a fost nevoie să aducem la masă cînd, lată, apare IMS-ul întreprinderii. Bătrînul vîlomat dă marșul de primire a oștenilor, în timp ce din masină coboară șeful de coloană Aurelian Vasilescu. Bruce, cîntecul vîlomat se frînge. Șeful de coloană este îmbrăcat în... salopetă. În jurul mașinilor fac cerc 5-6 băbași. Toți șoferi și întîrziatori, miniere Rovinari. Băieții, Gîlortul amînîntă să cuprindă de la Capul Dealului!”, le spune maistrul.

„Dar de ce a fost nevoie să aducem la masă cînd, lată, apare IMS-ul întreprinderii. Bătrînul vîlomat dă marșul de primire a oștenilor, în timp ce din masină coboară șeful de coloană Aurelian Vasilescu. Bruce, cîntecul vîlomat se frînge. Șeful de coloană este îmbrăcat în... salopetă. În jurul mașinilor fac cerc 5-6 băbași. Toți șoferi și întîrziatori, miniere Rovinari. Băieții, Gîlortul amînîntă să cuprindă de la Capul Dealului!”, le spune maistrul.

Plantele au nevoie de căldură umană

Aprilie 1973. Zi obișnuită la serete din Școarcești-Olt. Se recoltează și se livrează noi cantități de legume. În februarie, însă... — Viscolul înepesă crunt — își amintesc ing. Radu Vitan, directorul complexului de sere. Căzuse unul dintre cele două linii de alimentare cu energie electrică. Căzuse s-au oprit, apa caldă nu mai circula. Zeci de sâteni au venit în sprijinul oamenilor noștri. Electricienii Nicolae Gologan și Nicolae Neșu au muncit fără praget. În numai câteva ore s-au înregistrat cinci întreruperi de curent. S-a apelat la linia de rezervă. A cedat și ea. Atunci, oamenii au pregătit grupul electrogen. Asta în timp ce alți zeci de cooperativi luptau cu zăpada viscolită, îndepărtînd-o de pe geamuri. Ca de obicei în fruntea tuturor s-a aflat Eroul Muncii Socialist Vasile Bărbulescu. „Dacă nu acționam cu tot sufletul, cu îndrăzneală, își amintesc el, s-ar fi distrus nu numai recolta din acest an, dar întreaga investiție: adică peste 72 milioane de lei!”.

„Dar de ce a fost nevoie să aducem la masă cînd, lată, apare IMS-ul întreprinderii. Bătrînul vîlomat dă marșul de primire a oștenilor, în timp ce din masină coboară șeful de coloană Aurelian Vasilescu. Bruce, cîntecul vîlomat se frînge. Șeful de coloană este îmbrăcat în... salopetă. În jurul mașinilor fac cerc 5-6 băbași. Toți șoferi și întîrziatori, miniere Rovinari. Băieții, Gîlortul amînîntă să cuprindă de la Capul Dealului!”, le spune maistrul.

„Dar de ce a fost nevoie să aducem la masă cînd, lată, apare IMS-ul întreprinderii. Bătrînul vîlomat dă marșul de primire a oștenilor, în timp ce din masină coboară șeful de coloană Aurelian Vasilescu. Bruce, cîntecul vîlomat se frînge. Șeful de coloană este îmbrăcat în... salopetă. În jurul mașinilor fac cerc 5-6 băbași. Toți șoferi și întîrziatori, miniere Rovinari. Băieții, Gîlortul amînîntă să cuprindă de la Capul Dealului!”, le spune maistrul.

„Dar de ce a fost nevoie să aducem la masă cînd, lată, apare IMS-ul întreprinderii. Bătrînul vîlomat dă marșul de primire a oștenilor, în timp ce din masină coboară șeful de coloană Aurelian Vasilescu. Bruce, cîntecul vîlomat se frînge. Șeful de coloană este îmbrăcat în... salopetă. În jurul mașinilor fac cerc 5-6 băbași. Toți șoferi și întîrziatori, miniere Rovinari. Băieții, Gîlortul amînîntă să cuprindă de la Capul Dealului!”, le spune maistrul.

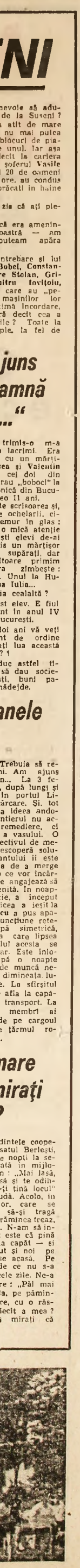
8 șoferi nuntași „petrec” 36 de ore la volanul basculantelor

Parcă la nîd o nuntă din cîteva cîntec de bătrîni, dar bine legat de rășină, un excavator gigant de 800 mc pe oră la cariere de lignit Betelega — era, ca ginere, de nerecunoscut. De obicei, energic, aprînt, întreprinzător, acum veche obicei al nunților gorjenesti. Omul acesta tînar, dar bine legat de rășină, un excavator gigant de 800 mc pe oră la cariere de lignit Betelega — era, ca ginere, de nerecunoscut. De obicei, energic, aprînt, întreprinzător, acum

„Dar de ce a fost nevoie să aducem la masă cînd, lată, apare IMS-ul întreprinderii. Bătrînul vîlomat dă marșul de primire a oștenilor, în timp ce din masină coboară șeful de coloană Aurelian Vasilescu. Bruce, cîntecul vîlomat se frînge. Șeful de coloană este îmbrăcat în... salopetă. În jurul mașinilor fac cerc 5-6 băbași. Toți șoferi și întîrziatori, miniere Rovinari. Băieții, Gîlortul amînîntă să cuprindă de la Capul Dealului!”, le spune maistrul.

„Dar de ce a fost nevoie să aducem la masă cînd, lată, apare IMS-ul întreprinderii. Bătrînul vîlomat dă marșul de primire a oștenilor, în timp ce din masină coboară șeful de coloană Aurelian Vasilescu. Bruce, cîntecul vîlomat se frînge. Șeful de coloană este îmbrăcat în... salopetă. În jurul mașinilor fac cerc 5-6 băbași. Toți șoferi și întîrziatori, miniere Rovinari. Băieții, Gîlortul amînîntă să cuprindă de la Capul Dealului!”, le spune maistrul.

„Dar de ce a fost nevoie să aducem la masă cînd, lată, apare IMS-ul întreprinderii. Bătrînul vîlomat dă marșul de primire a oștenilor, în timp ce din masină coboară șeful de coloană Aurelian Vasilescu. Bruce, cîntecul vîlomat se frînge. Șeful de coloană este îmbrăcat în... salopetă. În jurul mașinilor fac cerc 5-6 băbași. Toți șoferi și întîrziatori, miniere Rovinari. Băieții, Gîlortul amînîntă să cuprindă de la Capul Dealului!”, le spune maistrul.

SATIRĂ • UMOR • SATIRĂ • UMOR • SATIRĂ • UMOR • SATIRĂ • UMOR

LA GURA PEȘTERII

Stimatei turist, tot-a-ne ajuns la unul din cele mai frumoase puncte ale itinerariului nostru...

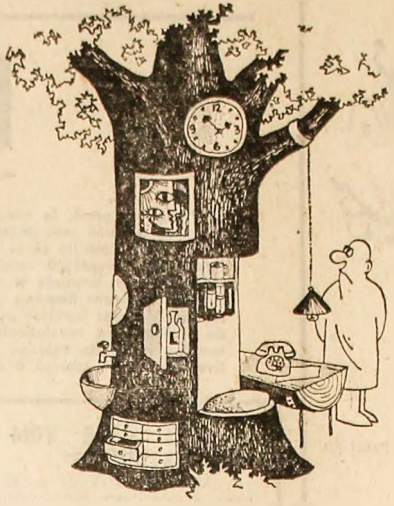
Valentin SILVESTRU

DIN GRADINA CELOR CE MERG LA IARBA VERDE

— Vezi, aveam eu o bănuială că anul trecut n-ai stins focul cum trebuie!

Desen de Adrian ANDRONIC

— Acum ar fi culmea să nu mai vină la lărbă verde!

Desen de I. Dogar MARINESCU

— Ghici ce și-au adus tătucul și mămică ta, tocmai din mijlocul pădurii?

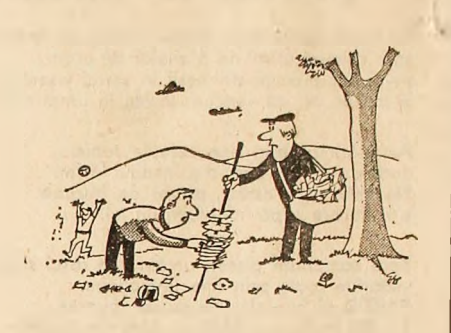
Desen de MATTY

— Mersi! Mai bine să mor în undelele decât în păcura asta!

— Aștia iau și acasă...

— Stai o clipă! Din greșeală am aruncat și o hirtie de-o sută...

Desene de Gh. CHIRIAC

„MDA!...“ și „HM...“

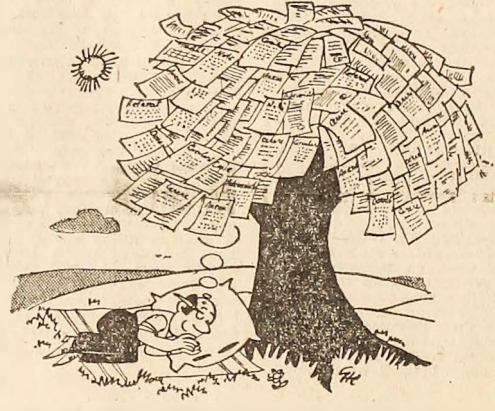
— Ai fost acasă la premieră? — Mda! — Să-l părăsesc? — Hm... — Deh... — Citim că e o comedie satirică...

D. COSTIN

BĂDĂRĂNII

— Așa cine mai e? — A... Tot o somitate... — Nu înțeleg de ce gloria ar fi neapărat...

Teodor MAZILU

— Ce foșnet plăcut!...

Desene de Gh. CHIRIAC

DE-ALE LUI NEA MĂRIN „Acte false“!

Mă frate-miu, bag samă că toate pe lumea asta sînt făcute cu socoteală... — Dacă te uii cu de-amăruntu fiecare tu-oroștu și vîietate are...

Amza PELLEA

In ultimele 64 de ore 83 de minute și 57 de secunde am primit 19 milioane, 635 mil. 939 de scrisori în care am găsit 393 de milioane, 654 de mil, 832 întrebări...

SĂ VĂ REȚIN UN LOC MAI USCAT LA IARBĂ VERDE? Agenții de circulație vor sărbători aceste zile de odihnă prin muncă...

„Cuibul dorului“ cu un autovehicul proprietate personală la care îți foarte mult? I-am răspuns tovarășului cu un venit peste salariu mai mult decât...

Nicuță TANASE

ORIZONT MUNCITORESESC '73

De 1 Mai aducem un profund și vibrant omagiu clasei muncitoare, uriașă forță a omenirii, care, prin spiritul ei revoluționar, prin caracterul organizat al luptei sale, se situează în avangarda tuturor mișcărilor sociale, pentru pace și progres, pentru viitorul întregii umanități. În polida dilemelor teorii care încearcă să înălțeze delormat, să diminueze rolul primordial al clasei muncitoare ca forță determinantă a progresului social, realitățile lumii de azi pun în evidență CREȘTEREA ACESTUI ROL, ADÎNCIREA SA, SPORIREA INFLUENȚEI clasei muncitoare asupra mesurului istoriei contemporane.

Ca trăsături fundamentale, cu caracter general, legate de rolul istoric al clasei muncitoare în viața întregii omeniri se înscrisu creșterea influenței partidelor comuniste și muncitorești, intensificarea tendințelor spre unitate a diletelor detașamente ale clasei muncitoare.

Unor preocupări actuale și aspecte noi intervenite în condițiile de muncă și de viață ale clasei muncitoare le consacram pagina de față.

CU RESPONSABILITATEA DE CLASĂ CONDUCĂTOARE

În procesul edificării socialismului și comunismului, clasa muncitoare își dezvoltă rolul de forță socială conducătoare a societății, își îmbogățește orizontul profesional și de cultură, își valorifică deplin capacitățile creatoare, bucurându-se de respectul și prețuirea întregului popor.

UZINA-AULĂ

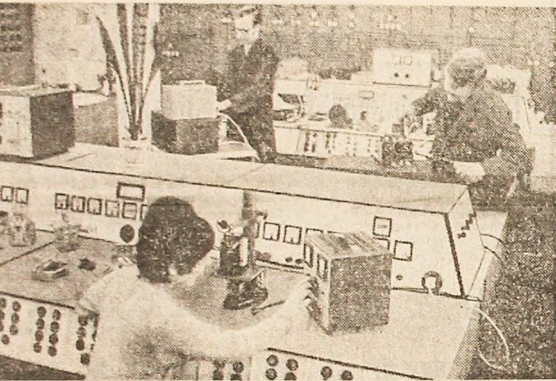
Cu prețului unei viziuni la uzina electro-mecanică „Vladimir Lenin” din Moscova, țevărușul Alexandru Smirnov ne-a relatat: „Am de zile, de câte ori completăm o fișă personală, în dreptul rubricii „Studii teoretice” inferioare. În 1952, mi-am spus că o să scriu mai multe. În 1960, la festivitatea de la Teatrul Mare, consacrată centenarului lui Cehov, am luat cuvântul. Cîndva din precăzută a spus: „În fișă pe „inginerul Smirnov, care a contribuit la dezvoltarea științelor fizice și matematice”. „Lisada cu inginer”. Nu s'at inginer, am replicat, sint abia în anul trei la facultatea serială a Institutului electrofizic. Fostul atîngur a devenit inginer. Da, în tot timpul zilei îl poți întîlni în sălile de mașini, lînga aragun-

taie și gîngire deosebită, dintr-o mîna fizică și cea intelectuală. Trăsură caracteristică a edificării comunismului. La uzina „Ordjonikidze”, care produce linii automatizate, sint acum două filiale: una a Institutului pentru construcția de mașini, construcții și alia a Institutului de școli și instrumente. 200 de muncitori sint studenți la cursurile serale ale acestor institute. Ideile tehnice însușite la cursuri sint aplicate în uzină, tot așa cum producția generează cunoștințe științifice. Activitatea de producție și cea de cercetare a nivelului de precizie a cadrelor se îmbină astfel de strîns încît act se vorbește cu teme despre „Uzina-aulă universitară”.

STĂPÎNII TIMPULUI

„Cred că poți să mărești viteza de rotație a mașinii” — a spus abterul Su Kuang-ming, după ce a privit cu atenție cum lucrează strungarul Liu. Și discipolul aștepta recomandările „maestrului”. Viteza strungului agreste înleptat de la 260 la 600 de rotații pe minut. „Maestrul” este Su Kuang-ming, omul care în ultimii ani, împreună cu alți țovăruși de muncă de la Uzina de material rulant din Harbin, a făcut peste 320 de inovații tehnice. Esența tuturor acestor inovații este o productivitate superioară a muncii, economie de timp: este, dacă vrei, expresia unei adevărate revoluții în constința muncitorului, cu atât mai pregnantă în con-

dițiile Chinei, unde muncitorii au dat un pas în lăsa în considerare la dimensiuni de decenii și secole și unde așteptat este drămuț cu mîgăla, ca un factor de accelerare a înălțării pe drumul socialismului. Tocmai de aceea Su a devenit cunoscut în întreaga Chină ca „omul care a ajuns stăpînul timpului”. Muncitor-„frunțaș” pe țară. Su lucrează, din 1960, ca inginer în aceeași uzină, de care nu vrea să se despartă nici la cel 60 de ani pe care li are acum. Exemplul lui Su Kuang-ming e tipic pentru ampla mișcare de masă pentru reînnoirea tehnică ce se desfășoară în R.P. Chineză. Ea are drept scop readaptarea tehnicii existente și introducerea tehnicii noi

La Fabrica de aparate electronice din Oppach (Republica Democrată Germană), specialiști cu înaltă calificare verifică sistemele de conexiuni.

PREROGATIVELE PUTERII

După Congresul al V-lea al P.M.U.P. din 1968, în viața social-politică a R.P. Polone se afirmă tot mai puternic organele muncitorești de conducere colectivă. Constituțiile din salariati, aleși dintre muncitorii, tehnicienii, inginerii care s-au remarcat prin destoinicie, spirit de inițiativă și de răspundere, aceste organe muncitorești sint o expresie a democrației socialiste, reflectă concludent faptul că, exersînd rolul de clasă conducătoare în societatea socialistă, clasa muncitoare își spune cuvîntul în înfrîngerea activității de conducere a

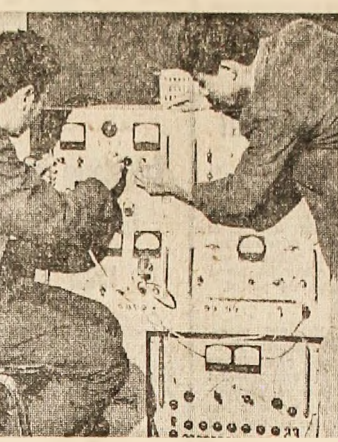
decărei întreprinderi. Atribuțiile ce le revin sînt dintre cele mai largi: dezbate problemele de organizare a muncii, a producției și împreună cu organele de partid și organizațiile sindicale, participă la elaborarea planurilor de producție și la luarea deciziilor; exercită un control general asupra activității de conducere administrativă în întreprindere. Rezultatele activității lor, relevante în coloanele presei varsoviene, sint edificatoare. Un singur exemplu. Începînd de anul trecut și, în continuare, în acest an, în întreprinderile poloneze se desfășoară „acțiunea pentru 30 miliarde de zloti”, denumită astfel după valoarea angajamentelor pește plan, asumate de diferite colective industriale. Activitatea desfășurată de organele de conducere muncitorească, împreună cu organizațiile sindicale, sub îndrumarea organizațiilor de partid, pentru mobilizarea colectivelor la îndeplinirea angajamentelor asumate, a dat roade bogate: de pildă, în cursul primului trimestru 1973, s-a obținut o producție suplimentară în valoare de 6 miliarde de zloti.

L. DUTA

Ch. CIOBANU

UN PROLETARIAT NOU, TÎNĂR, ÎNVAȚĂ ȘI LUPTĂ

Unul din elementele noi, cele mai caracteristice, în desfășurarea luptei clasei muncitoare, avînd o importanță deosebită în perspectiva dezvoltării social-politice pe plan mondial, îl constituie formarea, întărirea și afirmarea tot mai viguroasă a proletariatului în naile state care au pașii pe calea dezvoltării independente, în țările africane, pe continentul latino-american, ca factor determinant al procesului de înnoiri sociale.

Tineri algerieni însușindu-și cunoștințele de tehnică modernă.

Însușindu-și tehnica modernă

Industrializarea a creat în Egipt 3,5 milioane muncitori industriali, alături de cei 3 milioane muncitori agricoli. În procesul industrializării, ținerile state independente folosesc tot mai larg tehnica cea mai modernă. Un exemplu îl mîna Nchanga (Zambia) pentru exploatarea cuprului funcționează în prezent utilizate automatizate din cele mai moderne pe plan mondial; muncitorii negru la tablouri electronice de comandă — lăsa un fapt cu un adînc conținut revoluționar, semnificativ pentru redescoperirea Africii eliberate de jugul colonial.

În perioada 1940—1970 populația Africii a crescut de 2,1 ori, iar proletariatul de 7 ori. În prezent, la o populație totală de aproximativ 325 milioane de locuitori, în Africa există 20 milioane de muncitori, adică 7 la sută din totalul populației, și circa 20 la sută din populația activă, iar procesul continuă și se amplifică.

Forță militantă

Muncitorii din Congo-Brazzaville, prin organizarea unor puternice acțiuni de masă, manifestată și demonstrată de stradă, au jucat un rol esențial în înlăturarea regimului reacționar, antipopular. Greva muncitorilor africani de la Durban (Africa de Sud), desfășurată la începutul lunii februarie, a avut — prin amplexarea ei neobișnuită — participat peste 25.000 de docheri, minerii, prin împletirea revendicărilor economice cu cele politice, prin ecoul și manifestările de solidaritate pe plan național și internațional — semnificativ, un moment crucial în lupta muncitorilor sud-africani, zguduind din temelii regimul rasist din Africa de Sud. În primele înduri ale forțelor de eliberare din Angola, Mozambic, Guinea-Bissau, ca și în cele ale mișcărilor din Rhodesia, Namibia, proletariatul luptă, alături de celelalte forțe sociale progresiste, pentru libertate și independență, pentru dreptul acestor popoare de a-și hotărî singure soarta.

Un alt simbol...

„Noi, muncitorii chileni ducem o luptă deosebită și frontală împotriva monopolurilor care urmăresc să asfixieze economia noastră, pentru apărarea suveranității și a dreptului de a deține noi înșine calea propriei noastre dezvoltări”. Aceste cuvinte rostite de Jorge Godoy, președintele Centralei Unice a Oamenilor Muncii din Chile, de la tribuna recentei adunări sindicale mondiale de la Santiago, au o solidă acoperire în faple: „Iulie 1971. La scurt timp după „startul independent economic” — cum a fost numită naționalizarea cuprului chilian — contraofensiva reacțiilor s-a manifestat între altele printr-un act de sabotaj la Marea mină de cupru de la Chuquibambuta. Stipendiarii ai foștilor stăpîni (trusul „Anconda”) încitaseră la ocurarea uzinei electrice pentru a paraliza producția majorității minerilor a rîpostat prin crearea comitetelor de vigilență. Producția n-a oțut fi interzisa. „Octombrie 1972. Transporturile sint paralizate de „greva” patronală. Sute de mii de muncitori fac zilnic mulți kilometri pe jos, sint punctuali la locurile lor de muncă, transformate în veritabile posturi de luptă. Producția se desfășoară normal; uneltirile reacțiilor eșuează din nou. „Chiar în aceste zile, cînd reacțiunea, profitînd de anumite greutăți economice, face tot pentru a împiedica aplicarea decretului privind înăducerea controlului de stat într-un nou lot de întreprinderi, muncitorii chileni, împreună cu întregul popor se arată ferm hotărîți să zădărnicească și aceste noi manevre. Apărarea proprietății sociale și a liniei guvernului Unității Populare este deviza principală sub care s-au desfășurat pregătirile pentru sărbătorirea zilei de 1 Mai 1973. E. POP

Lui Abilio Miranda i s-a cerut părerea...

Casagrande — cea mai întinsă plantatie cu tratie de zahăr din lume. Fostul ei proprietar, familia Gioiendmeister, deține 500.000 hectare — mai mult decît suprafața agricolă a Elveției. Mii de țelieri de tratie — „macheteros” — în schimb unui salariu mai mic decît costul raliei alocate pentru cîmii armatei, asudău pentru regiea zahărului”. În milcozul plantației — fabrica, unde alie mii de muncitori trudeau pentru prosperitatea patronului. A venit însă expropriearea plantațiilor și a fabricilor — în cadrul reformei agrare decretate de actualul guvern peruan. Odată cu aceasta, odată cu îmbrăntăirea tratiea a condițiilor de viață, destinul oamenilor a început să-și croiască un drum nou. În acest sens, un episod semnificativ. Asistăm la o intrunire matinală a țelierilor de tratie de la Casagrande, constituții acum în cooperativă. Se stabilesc sarcinile pentru ziua respectivă. A fost solicitat să vorbească între alții și Abilio Miranda, un „macheteros” cîrunt, care lucrează de peste 30 de ani la Casagrande. A început să vorbească vizibil stîngherit, dar, cu preciearea cîștigată de-a lungul anilor, a propus soluții gospodărești, acceptate de ceilalți cu exclamații de: „Muy bien, Abilio”. Aprobarea colectivă l-a fisticat de tot. La urmă, cu bucuria întâipărții pe față, s-a scuzat pentru poticneli, explicînd că e pentru prima oară în viața lui de plantație cînd i s-a cerut o părere... V. O.

DE LA MITURI LA REALITĂȚI

Schimbările determinate în procesul de producție de revoluția tehnico-științifică, forța crescîndă a proletariatului determină patronatul să aplice forme noi de organizare a muncii, chipurile mai „umane”. Realitățile din uzină arată însă că asemenea rețete nu modifică esența lucrurilor — exploatarea — care, de fapt, se intensifică.

Printre greviști

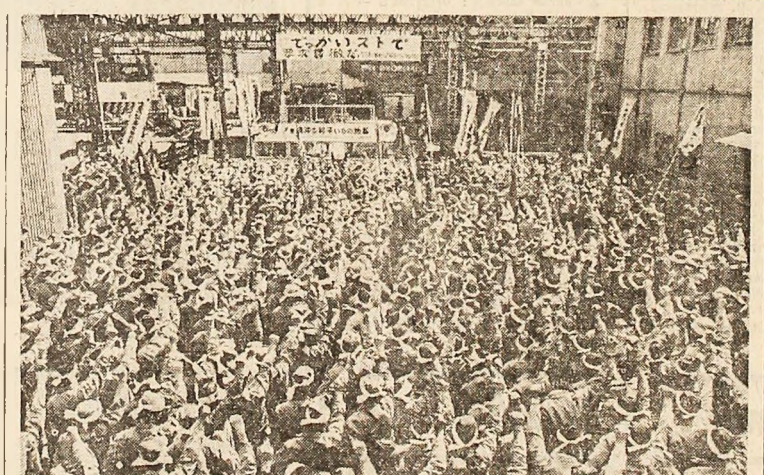
„S-a lăsat țăcere peste atelierul de presa imense al uzinelor „Renault” de la Billancourt — Franța. Desi mașinile nu mai bucurie, muncitorii O.S.”, vorbese tare. Discuții despre greva lor, care are ca scop îmbrăntăirea condițiilor de muncă, ridicarea calificării, respectul datorat muncitorului în genere — fie el francez, algerian, spaniol sau tunisian. Mișcarea a pornit în legătură cu o situație care s-a generalizat în întreaga uzină: intensificarea muncii este dusă acum pînă la limita ei extremă.

„De 4 ani lucrez la presa. Nu

Drame

În polida iluziilor alimentate de publicitatea interesată, „societatea de consum” continuă să ofere, cotidian, exemplul a nenamurate drame ale muncitorului. După aproape 140 de ani, mina de la Shotton, Durham (Anglia) a fost închisă. Dintre cei 780 de muncitori, numai 240 au putut găsi de lucru la exploatarea carboniferă din vecinătate, dar și viitorul acestora rămîne incert. Peste 200 de muncitori concediați au deosebit vîrsta de 55 de ani. Ei sint loviți cel mai dureros. „Acesti oameni” — declara George Smith, un lider sindical — sint pur și simplu aruncați la fier vechi, pentru ei nu există nici o posibilitate de a găsi de lucru în această regiune”. Oamenii din Shotton vor să lucreze, dar orizontul pare închis, mica localitate se stinge lent. (După „LABOUR WEEKLY”).

„Nu mai am dect un singur

Ofensiva de primăvară: Valuri de greve în Japonia

Pinea amară a emigrantului

Încă unul din fenomenele specifice actuale este migrația masivă — pe scări continentale și intercontinentale — a forțelor de muncă; numărul studiilor competente apreciază că expansiunea economică realizată de unele țări este nemijlocit legată de folosirea ca marfă țefină a mîinii de lucru a emigranților.

Pe drumuri fără lîmas, pribicesc, departe de patria lor, oameni care-și vind muschii la pret convenabil, de concurență.

În nouă țări ale Europei occidentale — Austria, Belgia, Franța, Marea Britanie, Olanda, Luxemburg, R. F. Germania, Elveția și Suedia — totalul imigranților se ridică la circa 10 milioane de persoane. (Franța — 3,5 milioane, R.F.G. — 2,4 milioane, Marea Britanie — 2,4 milioane, Elveția — peste 800.000 etc.). Ce îi așteaptă pe acești dezrădăcinați? Iată ce scrie „TIMES”: — muncii necalificate, cele mai prost plătite; — frecvent exploatați de latifundiar și patroni ilostiți de acruoșii; — se adăpostesc în cocioabe și bidonvillouri; — sint considerați cetățeni de mina a doua; — se întorc acasă dezamăgiți și tot săraci.

„Dacă țoți străinii (muncitori imigranți) ar trebui să se reintorcă de îndată acasă la ei, întreaga producție de automobile din Franța ar fi dezorganizată... Guoavea ar putezi pe trotuare. Nu s-ar mai găsi zahăr, nici vin; orezul, mercele, pierelele n-ar mai fi deloc recolitate. Agricultorii francezi își string recolta sau își culeg vîile numai pentru că în fiecare an vin să-l ajute 120.000 de muncitori străini sezonieri”. (Revista „ENTREPRISE”).

Cu prețul vieții

Un păstor francez din Prinul relatează „LE FIGARO” — a găsit, în timpilor, corpurile a trei africani. Erau senegalez. Muriseră — potrivit constatările medico-legală — de frig și epuizare fizică. Un „passeur” (profesionist al traficului clandestin de imigranți) i-a abandonat în muntii Citeva sute de africani rățăcoșe zilnic prin nordul Spaniei, în apropiere de frontiera franceză, fiecare dintre ei sperînd să înlănească un „passeur” salvator, iar dincolo de muntii să găsească de lucru.

COMBATIVITATEA — ÎN FORME NOI

Cronica acțiunilor muncitorești din țările capitaliste consemnează în ultima vreme apariția unor forme noi de luptă, reflectînd un grad superior de organizare și combativitate — între care ocuparea uzinelor și continuarea producției sub conducerea muncitorilor, fără patron.

13 săptămîni fără patron

Cînd conducerea fabricii „Coles Cranes”, din Sunderland (Marea Britanie), a hotărît să anuleze unilateral contractul de muncă, cei 2.300 de muncitori au declarat grevă. Nu una „clasică”, ci o grevă de un tip nou, care a căpătat o anumită frecvență în ultimii ani: ocuparea întreprinderii și preluarea întregii activități fără patron.

Într-adevăr, timp de 13 săptămîni, procesul de producție și o serie de operațiuni administrative și de conducere au fost dirijate de colective de muncitori, cu rezultate apreciate ca excelente.

Pe toată durata grevei, cei de la „Coles Cranes” au primit dovezi concrete de solidaritate muncitorească: docherii din portul Hull au refuzat să încerce macararea produse înainte de greva la „Coles Cranes” și destinate exportului; muncitorii foștilor șantiere navale „Upper Clyde”, ei însuși autori ai unei mari acțiuni de așez greș, devenită memorabilă, au oferit greviștilor sprijin financiar. După 13 săptămîni de luptă, patronii au fost nevoiți să cedeze.

„Sit-in”

Compania tipografică „Tillotson” din Liverpool concediea patru reprezentanți ai muncitorilor. Toți cei 700 de salariați au declarat grevă fără a părăsi clădirile „sit-in”. De la început, patronii au refuzat să negocieze, iar ulterior au întrerupt legăturile telefonice și au suspendat serviciile de aprovizionare a cantinei. Greviștii au luat propriile lor măsuri pentru procurarea alimentelor și au rămas pe poziții, mai bine de 3 săptămîni.

Buni gospodari

1968. Fabrica de sticlărie din Immerhausen, landul Hesen, este în pragul falimentului. Închiderea fabricii ar afecta grav existența celor 280 de lucrători. Ei se hotărîsă să recurgă la o experiență unică în R.F.G.: să preia fabrica în regie proprie. Revista vest-germană „STERN” care a urmărit evoluția fabricii în cei aproape cinci ani de cînd muncitorii o administrează, relatează recent că perfecționările tehnologice și introducerea unor serii mari au determinat o considerabilă reducere a costului produselor, precum și o creștere a deszăcerii în 1972, cu aproape 50 la sută față de 1968. Salariile sint mai mari decît înainte. O dovadă că muncitorii sint buni gospodari.

Pînă la epuizare...

„LA TRIBUNE DE GENEVE” scrie: „Lordstown” — înseamnă „Oraș al seniorului”. Seniorul, în cazul de față, este „General Motors”. Uzina lor de aci se laudă de a fi uzina de montare cea mai rapidă din lume. De pe benzile ei rulante se nasc pe oră 100 de „Vegas” — cele mai mici mașini americane. Acum 35 de ani, Chaplin, în „Timpuri noi”, ne-a făcut să avem o imagine despre viața muncitorilor de la benzile rulante: este o imagine mult prea palidă pentru realitățile din uzina producătoare de Vegasuri. Aci, la sfîrșitul zilei de lucru, tinerii au privirea goită de orice expresie, minime amorfite, gura uscată. În timpul lucrului nu pot să scoată o vorbă, se laudă de cît de zgomotul li împiedică, ci mai ales pentru că regulamentul e sever. Pentru a merge la spălător sau pentru a fuma o țigară, ei trebuie să capete autorizația contramaistrului și acesta nu le-o dă decît dacă există o nevoie care să-l ia la loc la banda rulantă. Revista patronatului francez „ENTREPRISE” relatează: „Numerosii conducători de întreprindere con-

sideră că schema tayloristă, bazată pe parcellizarea operațiunilor și pe efectuarea mecanică a acestora, este cea care este deosebit de dăunătoare înlocuirea metodei lucrului în uzine — este acum depășită”.

Publicațiile engleze „NEW SCIENTIST” și „FINANCIAL TIMES” oferă detalii:

• Protecțiile-pilot lansate la cîteva uzine ale firmelor „General Electric”, „General Foods” (S.U.A.) prevăd lucru în echipă, fiecare echipă revenindu-i sarcini mai complexe decît unul muncitor individual. • La unele uzine ale firmelor „Volvo” (Suedia) se experimentează înlocuirea metodei lucrului în echipă cu aceea a executării unei anumite operații de către un grup. Femele, a căror număr constă înainte în repetarea aceluiași operații la fiecare 15 minute și 48 de secunde, au fost grupate în echipe de cîte trei persoane. Dacă ele vor asambla trei motoare în 80 de minute și nu în 90 de minute, cît se stabilește, vor putea beneficia de o pauză.